

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 61

9. julij 2018

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2018/956 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. junija 2018 o spremljanju emisij CO₂ in porabe goriva pri novih težkih vozilih ter o poročanju o njih⁽¹⁾ 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2018/957 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. junija 2018 o spremembi Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev⁽¹⁾ 16
- ★ Direktiva (EU) 2018/958 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. junija 2018 o preskusu sorazmernosti pred sprejetjem nove regulacije poklicev 25

Popravki

- ★ Popravek Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013) 35

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/956 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 28. junija 2018

o spremljanju emisij CO₂ in porabe goriva pri novih težkih vozilih ter o poročanju o njih

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zavezujoči cilj najmanj 40-odstotnega zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 je bil podprt s sklepi Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030, in je bil znova potrjen na zasedanju Evropskega sveta 17. in 18. marca 2016.
- (2) Evropski svet je v sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 določil, da mora biti cilj dosežen skupno na ravni Unije na stroškovno najbolj učinkovit način, in sicer z zmanjšanjem emisij v sektorjih, ki so vključeni v sistem trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov (EU ETS), za 43 % oziroma v sektorjih, ki v sistem ETS niso vključeni, za 30 % do leta 2030 v primerjavi z letom 2005. V Pariškem sporazumu ⁽³⁾ je med drugim določen dolgoročen cilj v skladu z zahtevo, da se dvig globalne povprečne temperature omeji precej pod 2 °C nad predindustrijsko ravno in da se nadaljujejo prizadevanja, da dvig temperature ne preseže 1,5 °C nad predindustrijsko ravno. Potrebno je, da so vse države članice vključene v ta prizadevanja in da svoj delež k zmanjšanju emisij, o katerem se je dogovoril Evropski svet, in k izpolnjevanju dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma prispevajo vsi sektorji gospodarstva, tudi promet.
- (3) Komisija je v Evropski strategiji za mobilnost z nizkimi emisijami iz leta 2016 določila cilj, da morajo biti do sredine stoletja emisije toplogrednih plinov v prometu najmanj 60 % nižje kot v letu 1990 in se jasno približevati vrednosti nič.
- (4) Za uresničitev tega cilja je primerno preučiti vrsto različnih ukrepov. Poleg standardov glede emisij CO₂ za teška vozila, in sicer tovorna vozila in avtobuse, bi se lahko določili tudi drugi ukrepi, ki bi pripomogli k večji učinkovitosti težkih vozil in njihovim nižjim emisijam CO₂, na primer izboljšanje obremenitve, oblikovanje kolon vozil, usposabljanje voznikov, uporaba alternativnih goriv, programi za obnovo voznih parkov, pnevmatike z nizkim kotalnim uporom, zmanjševanje zastojev in naložbe v vzdrževanje infrastrukture.

⁽¹⁾ UL C 81, 2.3.2018, str. 95.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. junija 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. junija 2018.

⁽³⁾ Pariški sporazum (UL L 282, 19.10.2016, str. 4).

- (5) Delež emisij toplogrednih plinov iz težkih vozil zdaj znaša približno četrtno emisij v cestnem prometu v Uniji in naj bi se po pričakovanjih, če ne bodo sprejeti dodatni ukrepi, v letih med 2010 in 2030 zvišal za 10 %, v letih med 2010 in 2050 pa za 17 %. Treba je uvesti učinkovite ukrepe za zmanjšanje emisij iz težkih vozil, da bi prispevali k potrebnim zmanjšanjem emisij v prometnem sektorju.
- (6) V svojem sporočilu iz leta 2014 o Strategiji EU za omejitve porabe goriva in emisij CO₂ težkih vozil je Komisija priznala, da je prvi pogoj za uvedbo takih ukrepov reguliran postopek za določitev emisij CO₂ in porabe goriva.
- (7) Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa okvir za določitev takega reguliranega postopka. Z meritvami, opravljenimi v skladu z navedenim postopkom, se bodo zagotovili stabilni in primerljivi podatki o emisijah CO₂ in porabi goriva za posamezno težko vozilo glede pomembnega dela voznega parka težkih vozil v Uniji. Kupec določenega težkega vozila in zadevna država članica, v kateri bo opravljena registracija, bosta imela dostop do teh informacij, s čimer bo delno odpravljena vrzel v znanju.
- (8) Prevozna podjetja so večinoma mala in srednja podjetja. Poleg tega še nimajo dostopa do standardiziranih informacij, da bi lahko ocenila tehnologije za učinkovito porabo goriva ali primerjala težka vozila ter tako sprejela najbolj ozaveščene odločitve o nakupu in s tem zmanjšala svoje stroške goriva, ki predstavljajo več kot četrtno njihovih operativnih stroškov.
- (9) Omogočiti bi bilo treba javni dostop do podatkov o učinkovitosti težkega vozila v smislu emisij CO₂ in porabe goriva, da bi lahko vsi uporabniki vozil sprejeli dobro ozaveščene odločitve o nakupu in da bi se zagotovila visoka raven preglednosti. Vsi proizvajalci težkih vozil bodo lahko primerjali učinkovitost svojih vozil z vozili drugih znamk. To bo še spodbudilo inovacije in razvoj energetsko učinkovitejših težkih vozil in tako povečalo konkurenčnost. Z navedenimi podatki bodo oblikovalci politik na ravni Unije in držav članic tudi pridobili trdno podlago za razvoj politik, ki spodbujajo uvedbo energetsko učinkovitejših težkih vozil.
- (10) Da bi pridobili popolno znanje o konfiguraciji voznega parka težkih vozil v Uniji, njegovem razvoju skozi čas in morebitnem učinku na emisije CO₂, je primerno, da pristojni organi držav članic spremljajo podatke o registraciji vseh novih težkih vozil in vseh novih priklopnih vozil, tudi o pogonskih sistemih in ustrezni nadgradnji, ter jih sporočijo Komisiji.
- (11) Zato je primerno, da proizvajalci težkih vozil spremljajo vrednosti emisij CO₂ in porabo goriva, ugotovljene za vsako novo težko vozilo v skladu z Uredbo Komisije (EU) 2017/2400 ⁽²⁾, in Komisiji poročajo o njih.
- (12) Razpoložljivost podatkov o emisijah CO₂ in porabi goriva za posamezno kategorijo težkih vozil je odvisna od tega, kdaj bo ta kategorija zajeta v Uredbi (EU) 2017/2400. Zaradi jasnosti in pravne varnosti v zvezi z obveznostjo proizvajalcev za spremljanje in sporočanje bi bilo treba v tej uredbi za vsako kategorijo težkih vozil, ki spadajo v njeno področje uporabe, določiti leto, v katerem se začne spremljanje in sporočanje. Na podlagi Uredbe (EU) 2017/2400 bodo podatki na voljo za nekatera nova težka vozila, registrirana v letu 2019. Od navedenega leta dalje bi morali proizvajalci spremljati in sporočati tehnične podatke v zvezi s temi vozili. Za druge kategorije težkih vozil in skupine težkih vozil bodo podatki na voljo šele pozneje. Za določitev leta, v katerem se začne spremljanje in sporočanje podatkov glede navedenih kategorij vozil in skupin vozil, bi bilo treba opredeliti razumen časovni okvir. Zaradi tehnične zapletenosti razvoja postopkov za določitev emisij CO₂ in porabe goriva pri preostalih kategorijah težkih vozil in skupinah težkih vozil bi časovni okvir moral znašati sedem let od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES (UL L 188, 18.7.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) 2017/2400 z dne 12. decembra 2017 o izvajanju Uredbe (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede določitve emisij CO₂ in porabe goriva pri težkih vozilih ter o spremembi Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Komisije (EU) št. 582/2011 (UL L 349, 29.12.2017, str. 1).

- (13) V javnem interesu je, da se tehnični podatki, ki so bistveni za določanje učinkovitosti težkega vozila glede emisij CO₂ in porabe goriva dejavno sporočajo javnosti, da se povečata preglednost specifikacij težkih vozil in s tem povezana učinkovitost ter da se spodbudi konkurenca med proizvajalci. Podatki, ki so zaradi varstva osebnih podatkov in poštene konkurence občutljivi, se ne bi smeli objaviti. Da bi upoštevali načelo poštene konkurence, bi bilo treba nekatere podatke v zvezi z aerodinamičnostjo težkih vozil objaviti v obliki razpona. Sporočeni podatki bi morali biti objavljeni v lahko dostopni obliki in brezplačno. Ta uredba ne posega v ostale pravice dostopa javnosti do informacij o okolju, med drugim v skladu z Uredbo (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (14) Pomembno je, da je sistem spremljanja in sporočanja uporabniku prijazen za vse prevoznike ne glede na njihovo velikost in vire. Prav tako je pomembno, da Komisija dejavno podpira ta sistem, da bi zagotovila, da bo imel pomemben učinek na sektor in da bi povečala ozaveščenost o razpoložljivosti sporočenih podatkov.
- (15) Analizo podatkov, ki jih sporočijo države članice in proizvajalci za predhodno koledarsko leto in ki jo izvede Komisija, bi bilo treba predstaviti javnosti tako, da bi bila jasno prikazana učinkovitost voznega parka težkih vozil Unije in vsake države članice, pa tudi vsakega proizvajalca. Omogočiti bi morala notranjo primerjavo voznega parka ter primerjavo z drugimi voznimi parki z vidika povprečne porabe goriva in emisij CO₂ za vsako skupino težkih vozil po profilu namembnosti.
- (16) Ključno je, da vrednosti emisij CO₂ in porabe goriva, določene v skladu z Uredbo (EU) 2017/2400, ustrezno odražajo učinkovitost težkih vozil. Navedena uredba zato vsebuje določbe za preverjanje in zagotavljanje skladnosti delovanja simulacijskega orodja ter lastnosti ustreznih sestavnih delov, samostojnih tehničnih enot in sistemov, ki so povezani z emisijami CO₂ in porabo goriva. Ta postopek preverjanja bi moral vključevati preskuse med dejansko vožnjo. Novi okvir homologacije, kot je določen v Uredbi (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, določa mehanizem za zagotovitev, da bo proizvajalec v primeru odstopanj sprejel popravne ukrepe in da bo lahko Komisija v primeru neskladnosti izrekla upravne globe. Ta novi okvir poleg tega upošteva, da je pomembno tretjim osebam dovoliti izvedbo neodvisnih preskusov vozil in jim omogočiti dostop do potrebnih podatkov. Komisija bi morala spremljati rezultate teh preverjanj in analizo teh rezultatov vključiti v letno poročilo.
- (17) Pomembno je zagotoviti, da so podatki, ki se spremljajo in sporočajo, stabilni in zanesljivi. Komisija bi zato morala imeti sredstva, da končne podatke preveri in po potrebi popravi. V zahtevah za spremljanje bi bilo zato treba določiti tudi parametre, ki omogočajo ustrezno sledenje in preverjanje podatkov.
- (18) Komisija bi morala imeti možnost izreči upravne globe, kadar ugotovi, da se podatki, ki jih je sporočil proizvajalec, ne skladajo s podatki, zabeleženimi v okviru Uredbe (ES) št. 595/2009 in zlasti v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 582/2011 ⁽³⁾ in Uredbo (EU) 2017/2400, ali če proizvajalec v predvidenem roku ne sporoči zahtevanih podatkov. Te globe bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (19) Na podlagi izkušenj, pridobljenih s spremljanjem in sporočanjem podatkov o emisijah CO₂ na podlagi Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ za nove osebne avtomobile in Uredbe (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ za nova lahka gospodarska vozila, je primerno Evropski agenciji za okolje podeliti

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL L 151, 14.6.2018, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EU) št. 582/2011 z dne 25. maja 2011 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede emisij iz težkih vozil (Euro VI) in o spremembi prilog I in III k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 167, 25.6.2011, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 140, 5.6.2009, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, 31.5.2011, str. 1).

odgovornost za izmenjavo takšnih podatkov s pristojnimi organi držav članic in proizvajalci ter za upravljanje končne podatkovne zbirke v imenu Komisije. Primerno je tudi čim bolj uskladiti postopke za spremljanje in sporočanje za težka vozila s tistimi, ki že obstajajo za lahka vozila.

- (20) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb te uredbe o preverjanju in popravljanju spremljanih podatkov bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (21) Da bi zagotovili, da se tudi v prihodnje pri ocenjevanju prispevka voznega parka težkih vozil k emisijam CO₂ uporabljajo zahteve glede podatkov ter postopek spremljanja in sporočanja, da bi zagotovili razpoložljivost podatkov o novih in naprednih tehnologijah za zmanjšanje emisij CO₂ ter o rezultatih preverjanj med dejansko vožnjo in da bi ohranili ustreznost razponov vrednosti zračnega upora za informativne namene in potrebe primerjave ter da bi dopolnili določbe o upravnih globah, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z dopolnitvijo let, v katerih se začne spremljanje in sporočanje podatkov za zajete kategorije težkih vozil; spremembami zahtev glede podatkov in postopka spremljanja in sporočanja, določenega v Prilogah k tej uredbi, opredelitvami podatkov, ki jih države članice sporočajo za spremljanje rezultatov preverjanj med dejansko vožnjo, spremembami razponov vrednosti zračnega upora ter opredelitvami meril, izračunom in načini izterjave upravnih glob, izrečenih proizvajalcem. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (22) Ker cilja te uredbe, in sicer spremljanja emisij CO₂ in porabe goriva pri novih težkih vozilih v Uniji ter poročanja o njih, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njenega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa zahteve za spremljanje emisij CO₂ in porabe goriva pri novih težkih vozilih, registriranih v Uniji, ter poročanje o njih.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za spremljanje in sporočanje podatkov o novih težkih vozilih s strani držav članic in proizvajalcev težkih vozil.

Uporablja se za naslednje kategorije vozil:

- (a) vozila kategorij M₁, M₂, N₁ in N₂, katerih referenčna masa presega 2 610 kg in ki ne spadajo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, ter vsa vozila kategorij M₃ in N₃;
- (b) vozila kategorij O₃ in O₄.

V tej uredbi se na ta vozila sklicuje kot na težka vozila.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbe (ES) št. 595/2009.

Člen 4

Spremljanje in sporočanje s strani držav članic

1. Države članice od 1. januarja 2019 dalje in za vsako naslednje koledarsko leto spremljajo podatke, ki so opredeljeni v delu A Priloge I, o novih težkih vozilih, prvič registriranih v Uniji.

Pristojni organi držav članic do 28. februarja vsakega leta, prvič leta 2020, te podatke sporočajo Komisiji v skladu s postopkom sporočanja iz Priloge II.

Podatki, ki se nanašajo na nova težka vozila, ki so bila prej registrirana zunaj Unije, se ne spremljajo in sporočajo, razen če je bila ta registracija opravljena manj kot tri mesece pred registracijo v Uniji.

2. Pristojni organi, odgovorni za spremljanje in sporočanje podatkov skladno s to uredbo, so organi, ki jih imenujejo države članice v skladu s členom 8(7) Uredbe (ES) št. 443/2009.

Člen 5

Spremljanje in sporočanje s strani proizvajalcev

1. Z začetkom v letih, kakor so določena v točki 1 dela B Priloge I, proizvajalci težkih vozil vsako koledarsko leto spremljajo podatke, opredeljene v točki 2 dela B Priloge I, za vsako novo težko vozilo.

V skladu s postopkom sporočanja iz Priloge II proizvajalci težkih vozil do 28. februarja vsakega leta, z začetkom v letih, kakor so določena v točki 1 dela B Priloge I, Komisiji sporočajo te podatke za vsako novo težko vozilo, katerega simulacija je bila izvedena v predhodnem koledarskem letu.

Datum simulacije je datum, sporočen v skladu s podatkovnim vnosom 71 v točki 2 dela B Priloge I.

2. Vsak proizvajalec imenuje kontaktno točko za namene sporočanja podatkov v skladu s to uredbo.

Člen 6

Osrednji register podatkov o težkih vozilih

1. Komisija vodi osrednji register podatkov o težkih vozilih (v nadaljnjem besedilu: register), sporočenih v skladu s členoma 4 in 5.

Register je javno dostopen, razen podatkovnega vnosa (a), določenega v delu A Priloge I, ter podatkovnih vnosov 1, 24, 25, 32, 33, 39 in 40, določenih v točki 2 dela B Priloge I. Vrednost iz podatkovnega vnosa 23, določenega v točki 2 dela B Priloge I, je javno dostopna v obliki razpona, določenega v delu C Priloge I.

2. Register v imenu Komisije upravlja Evropska agencija za okolje.

Člen 7

Spremljanje rezultatov preverjanj med dejansko vožnjo

1. Komisija spremlja rezultate preskusov med dejansko vožnjo, opravljenih v okviru Uredbe (ES) št. 595/2009, če so na voljo, in sicer da preveri emisije CO₂ in porabo goriva pri novih težkih vozilih.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo podatkov, ki jih sporočajo pristojni organi držav članic za namene odstavka 1 tega člena.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

Člen 8

Kakovost podatkov

1. Pristojni organi in proizvajalci so odgovorni za pravilnost in kakovost podatkov, ki jih sporočijo v skladu s členoma 4 in 5. O vseh napakah, ki jih odkrijejo v sporočenih podatkih, brez odlašanja obvestijo Komisijo.
2. Komisija sama izvaja preverjanje kakovosti podatkov, sporočenih v skladu s členoma 4 in 5.
3. Če je Komisija obveščena o napakah v podatkih ali če pri svojem preverjanju v zbirki podatkov odkrije razhajanja, po potrebi sprejme ustrezne ukrepe za popravek podatkov, objavljenih v registru iz člena 6.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi ukrepe za preverjanje in popravljanje iz odstavkov 2 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 12.

Člen 9

Upravne globe

1. Komisija lahko izreče upravno globo v vsakem od naslednjih primerov:
 - (a) če ugotovi, da podatki, ki jih je sporočil proizvajalec v skladu s členom 5 te uredbe, odstopajo od podatkov iz datoteke proizvajalca ali certifikata o homologaciji motorja, izdanega v okviru Uredbe (ES) št. 595/2009, in je odstopanje namerno ali je nastalo zaradi hude malomarnosti;
 - (b) če podatki niso predloženi v roku, ki se uporablja v skladu s členom 5(1), in zamude ni mogoče ustrezno utemeljiti.

Komisija se za namene preverjanja podatkov iz točke (a) posvetuje z ustreznim organom za odobritev.

Upravne globe morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter ne smejo presežati 30 000 EUR na zadevno težko vozilo, čigar podatki iz točk (a) in (b) odstopajo ali so zapozneli.

2. Komisija na podlagi načel iz odstavka 3 tega člena sprejme delegirane akte v skladu s členom 13 za dopolnitev te uredbe z določitvijo postopka, metode izračuna in izterjave upravnih glob iz odstavka 1 tega člena.
3. Delegirani akti iz odstavka 2 upoštevajo naslednja načela:
 - (a) postopek, ki ga vzpostavi Komisija, upošteva pravico do dobrega upravljanja in zlasti pravico do izjave in pravico do dostopa do dokumentacije, ob spoštovanju legitimnih interesov zaupnosti ter poslovnih skrivnosti;
 - (b) pri izračunu ustrezne upravne globe se Komisija ravna po načelih učinkovitosti, sorazmernosti in odvratanja ter po potrebi upošteva resnost in učinke odstopanja ali zamude, število posameznih težkih vozil, katerih podatki odstopajo ali so zapozneli, dobro vero proizvajalca, stopnjo skrbnosti in sodelovanja proizvajalca, ponavljanje, pogostost ali trajanje odstopanja ali zamude ter predhodne sankcije, izrečene istemu proizvajalcu;
 - (c) upravne globe se izterjajo brez nepotrebne odlašanja z določitvijo rokov za plačilo, po potrebi pa tudi z možnostjo razdelitve plačil na več obrokov in faz.
4. Zneski upravnih glob se štejejo kot prihodek za splošni proračun Unije.

Člen 10

Poročilo

1. Komisija do 31. oktobra vsakega leta objavi letno poročilo s svojo analizo podatkov, ki so jih države članice in proizvajalci sporočili za predhodno koledarsko leto.

2. V analizi se prikaže vsaj učinkovitost voznega parka težkih vozil v Uniji ter učinkovitost voznega parka težkih vozil v vsaki državi članici in posameznega proizvajalca v smislu povprečne porabe goriva in emisij CO₂ za vsako skupino težkih vozil po kombinaciji profila namembnosti, obremenitve in goriva. Če so na voljo, se v analizi upoštevajo tudi podatki o uvajanju novih in naprednih tehnologij za zmanjšanje emisij CO₂ ter o alternativnih pogonskih sistemih. V njej je obenem prikazana tudi analiza rezultatov preverjanj med dejansko vožnjo, ki so bili spremljani v skladu s členom 7, če so na voljo.

3. Komisija pripravi analizo ob podpori Evropske agencije za okolje.

Člen 11

Spremembe prilog

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13 za spremembo Prilog zaradi:

- (a) posodobitve ali prilagoditve zahtev po podatkih, določenih v delu A ter delu B Priloge I, če je to potrebno, da se omogoči celovita analiza v skladu s členom 10;
- (b) dopolnitve let začetka iz točke 1 dela B Priloge I;
- (c) posodobitve ali prilagoditve razponov iz dela C Priloge I, da se upoštevajo spremembe v zasnovi težkega vozila in da se ohrani ustreznost razponov za informativne namene in potrebe primerjave;
- (d) prilagoditve postopka spremljanja in sporočanja, določenega v Prilogi II, da se upoštevajo izkušnje, pridobljene z uporabo te uredbe.

2. Delegirani akti iz točke (b) odstavka 1 se sprejmejo do 30. julija 2025.

Člen 12

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 13

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 7(2), 9(2) in 11(1) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 29. julija 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz členov 7(2), 9(2) in 11(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice v skladu s načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 7(2), 9(2) in 11(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. junija 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

PRILOGA I

Pravila o podatkih, ki se spremljajo in sporočajo

DEL A: PODATKI, KI JIH SPREMLJAJO IN SPOROČAJO DRŽAVE ČLANICE:

- (a) identifikacijske številke vseh novih težkih vozil iz točk (a) in (b) drugega odstavka člena 2, ki so registrirana na ozemlju države članice;
- (b) naziv proizvajalca;
- (c) znamka (trgovsko ime proizvajalca);
- (d) koda nadgradnje, kakor je navedena v točki 38 certifikata o skladnosti, če je na voljo;
- (e) pri težkih vozilih iz točke (a) drugega odstavka člena 2 informacije o pogonskem sistemu, navedene v točkah 23, 23.1 in 26 certifikata o skladnosti.

DEL B: PODATKI, KI JIH SPREMLJAJO IN SPOROČAJO PROIZVAJALCI TEŽKIH VOZIL

1. Leta, v katerih se začne spremljanje in sporočanje podatkov za kategorije težkih vozil iz točk (a) in (b) drugega odstavka člena 2:

Kategorija težkih vozil	Skupina vozil v kategoriji vozil (iz Priloge I k Uredbi Komisije (EU) 2017/2400)	Leto, v katerem se začne spremljanje	Leto, v katerem se začne sporočanje
N ₁	—	—	—
N ₂	1 in 2	2020	2021
N ₃	3	2020	2021
	4, 5, 9 in 10	2019	2020
	11, 12 in 16	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Podatki, ki se spremljajo in sporočajo:

Št.	Parametri spremljanja	Vir: del I Priloge IV k Uredbi Komisije (EU) 2017/2400, razen če ni določeno drugače	Opis
1	Identifikacijska številka vozila (VIN)	1.1.3	Identifikacija vozila in sestavnih delov
2	Certifikacijska številka motorja	1.2.2	
3	Certifikacijska številka CdxA (!) (po potrebi)	1.8.3	
4	Certifikacijska številka menjalnika	1.3.2	
5	Certifikacijska številka osi	1.6.2	
6	Certifikacijska številka pnevmatik, os 1	1.9.2	
7	Certifikacijska številka pnevmatik, os 2	1.9.6	
8	Certifikacijska številka pnevmatik, os 3	1.9.10	
9	Certifikacijska številka pnevmatik, os 4	1.9.14	

Št.	Parametri spremljanja	Vir: del I Priloge IV k Uredbi Komisije (EU) 2017/2400, razen če ni določeno drugače	Opis
10	Kategorija vozila (N_1 , N_2 , N_3 , M_1 , M_2 , M_3)	1.1.4	Razvrstitev vozila
11	Konfiguracija osi	1.1.5	
12	Največja bruto masa vozila (t)	1.1.6	
13	Skupina vozila	1.1.7	
14	Naziv in naslov proizvajalca	1.1.1	Specifikacija vozila in šasije
15	Znamka (trgovsko ime proizvajalca)	1.1.7 del II Priloge IV k Uredbi Komisije (EU) 2017/2400	
16	Popravljen dejanska masa neobremenjenega vozila (kg)	1.1.8	
17	Nazivna moč motorja (kW)	1.2.3	Glavne specifikacije motorja
18	Vrtilna frekvenca motorja v prostem teku (1/min)	1.2.4	
19	Nazivna vrtilna frekvenca motorja (1/min)	1.2.5	
20	Delovna prostornina motorja (l)	1.2.6	
21	Vrsta referenčnega motornega goriva (dizelsko gorivo/UNP/SZP/...)	1.2.7	
22	Možnost certificiranja, ki se uporablja za ustvarjanje CdxA (standardne vrednosti/meritev)	1.8.2	Aerodinamika
23	Vrednost CdxA (vrednost zračnega upora)	1.8.4	
24	Naziv in naslov proizvajalca menjalnika	—	Glavne specifikacije menjalnika
25	Znamka (trgovsko ime proizvajalca menjalnika)	—	
26	Možnost certificiranja, ki se uporablja za izdelavo karakterističnega diagrama izgub s simulacijskim orodjem (možnost 1/možnost 2/možnost 3/standardne vrednosti)	1.3.3	
27	Tip menjalnika (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ , -S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4	
28	Število prestav	1.3.5	
29	Prestavno razmerje v končni prestavi	1.3.6	
30	Tip retarderja	1.3.7	
31	Priključna gred (da/ne)	1.3.8	
32	Naziv in naslov proizvajalca osi	—	Glavne specifikacije osi
33	Znamka (trgovsko ime proizvajalca menjalnika)	—	
34	Možnost certificiranja, ki se uporablja za izdelavo karakterističnega diagrama izgub s simulacijskim orodjem (standardne vrednosti/meritev)	1.7.3	
35	Tip osi (npr. standardna enojna pogonska os)	1.7.4	
36	Prestavno razmerje v pogonski osi	1.7.5	

Št.	Parametri spremljanja	Vir: del I Priloge IV k Uredbi Komisije (EU) 2017/2400, razen če ni določeno drugače	Opis
37	Možnost certificiranja, ki se uporablja za izdelavo karakterističnega diagrama izgub s simulacijskim orodjem (standardne vrednosti/meritev)	1.6.3	Specifikacije kotnega gonila
38	Prestavno razmerje kotnega gonila	1.6.4	
39	Naziv in naslov proizvajalca pnevmatik	—	Glavne specifikacije pnevmatik
40	Znamka (trgovsko ime proizvajalca pnevmatik)	—	
41	Dimenzije pnevmatik, os 1	1.9.1	
42	Specifični koeficient kotalnega upora (KKU) vseh pnevmatik na osi 1	1.9.3	
43	Dimenzije pnevmatik, os 2	1.9.4	
44	Dvojna os (da/ne), os 2	1.9.5	
45	Specifični koeficient kotalnega upora vseh pnevmatik na osi 2	1.9.7	
46	Dimenzije pnevmatik, os 3	1.9.8	
47	Dvojna os (da/ne), os 3	1.9.9	
48	Specifični koeficient kotalnega upora vseh pnevmatik na osi 3	1.9.11	
49	Dimenzije pnevmatik, os 4	1.9.12	
50	Dvojna os (da/ne), os 4	1.9.13	
51	Specifični koeficient kotalnega upora vseh pnevmatik na osi 4	1.9.15	
52	Tehnologija ventilatorja za hlajenje motorja	1.10.1	Glavne specifikacije pomožnih sistemov
53	Tehnologija črpalke volana	1.10.2	
54	Tehnologija električnega sistema	1.10.3	
55	Tehnologija pnevmatičnega sistema	1.10.4	
56	Profil namembnosti (prevoz na dolge razdalje, prevoz na dolge razdalje (evropski modularni sistem – EMS (7)), regionalni prevoz, regionalni prevoz (EMS), mestni prevoz, za komunalne namene, gradbeništvo)	2.1.1	Parametri simulacije (za vsako kombinacijo profila namembnosti/obremenitve/goriva)
57	Obremenitev (kot je opredeljena v simulacijskem orodju) (kg)	2.1.2	
58	Vrsta goriva (dizelsko gorivo/bencin/UNP/SZP/...)	2.1.3	
59	Skupna masa vozila v simulaciji (kg)	2.1.4	
60	Povprečna hitrost (km/h)	2.2.1	Vozne zmogljivosti vozila (za vsako kombinacijo profila namembnosti/obremenitve/goriva)
61	Najnižja trenutna hitrost (km/h)	2.2.2	
62	Najvišja trenutna hitrost (km/h)	2.2.3	
63	Največji pojemek (m/s ²)	2.2.4	
64	Največji pospešek (m/s ²)	2.2.5	
65	Odstotek polne obremenitve med vožnjo	2.2.6	

Št.	Parametri spremljanja	Vir: del I Priloge IV k Uredbi Komisije (EU) 2017/2400, razen če ni določeno drugače	Opis
66	Skupno število zamenjanih prestav	2.2.7	
67	Skupna prevožena razdalja (km)	2.2.8	
68	Emisije CO ₂ (izražene v g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13–2.3.16	Emisije CO ₂ in poraba goriva (za vsako kombinacijo profila namembnosti/obremenitve/goriva)
69	Poraba goriva (izražena v g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100 km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1–2.3.12	
70	Različica simulacijskega orodja (X.X.X.)	3.1.1	Informacije o programski opremi in uporabniku
71	Datum in ura simulacije	3.1.2	
72	Številka licence za uporabo simulacijskega orodja	—	
73	Kriptografska zgoščena vrednost rezultatov simulacijskega orodja	3.1.4	
74	Napredne tehnologije za zmanjševanje emisij CO ₂	—	Tehnologije za zmanjševanje emisij CO ₂ iz vozil
75	Masne emisije CO ₂ iz motorja v ciklu WHTC ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Točka 1.4.2 Dopolnila k Dodatku 5 ali točka 1.4.2. Dopolnila k Dodatku 7 k Prilogi I k Uredbi Komisije (EU) št. 582/2011, kakor je ustrezno	Emisije CO ₂ iz motorja in specifična poraba goriva
76	Poraba goriva motorja v ciklu WHTC (g/kWh)	Točka 1.4.2 Dopolnila k Dodatku 5 ali točka 1.4.2. Dopolnila k Dodatku 7 k Prilogi I k Uredbi Komisije (EU) št. 582/2011, kakor je ustrezno	
77	Masne emisije CO ₂ iz motorja v ciklu WHSC ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Točka 1.4.1 Dopolnila k Dodatku 5 ali točka 1.4.1. Dopolnila k Dodatku 7 k Prilogi I k Uredbi Komisije (EU) št. 582/2011, kakor je ustrezno	
78	Poraba goriva motorja v ciklu WHSC (g/kWh)	Točka 1.4.1 Dopolnila k Dodatku 5 ali točka 1.4.1. Dopolnila k Dodatku 7 k Prilogi I k Uredbi Komisije (EU) št. 582/2011, kakor je ustrezno	

⁽¹⁾ Zračni upor.

⁽²⁾ Sinhroniziran ročni menjalnik.

⁽³⁾ Avtomatizirani ročni menjalnik ali avtomatski mehansko vklapljan menjalnik.

⁽⁴⁾ Avtomatski menjalnik brez prekinitve prenosa moči.

⁽⁵⁾ „Izvedba S“ pomeni zaporedno vezavo pretvornika navora ter povezanih mehanskih delov menjalnika.

⁽⁶⁾ „Izvedba P“ pomeni vzporedno vezavo pretvornika navora ter povezanih mehanskih delov menjalnika (npr. v napravi za porazdelitev moči).

⁽⁷⁾ Evropski modularni sistem (EMS) v skladu z Direktivo Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu (UL L 235, 17.9.1996, str. 59).

⁽⁸⁾ Svetovno harmonizirani prehodni vozni cikel.

⁽⁹⁾ Svetovno harmonizirani vozni cikel ustaljenega stanja.

DEL C: RAZPONI VREDNOSTI ZRAČNEGA UPORA (CDXA) ZA OBJAVO V SKLADU S ČLENOM 6

Da postane vrednost CdxA, določena v podatkovnem vnosu 23, javno dostopna v skladu s členom 6, Komisija uporabi razpone, opredeljene v spodnji preglednici, ki vsebuje ustrezen razpon za vsako vrednost CdxA:

Razpon	Vrednost CdxA [m ²]	
	najnižja vrednost CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	najvišja vrednost CdxA (CdxA < MaxCdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

PRILOGA II

Sporočanje in upravljanje podatkov

1. SPOROČANJE S STRANI DRŽAV ČLANIC

- 1.1 Kontaktna točka pristojnega organa v skladu s členom 4 z elektronskim prenosom podatkov prenese podatke, določene v delu A Priloge I, v osrednjo zbirko podatkov, ki jo upravlja Evropska agencija za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija).

Ob prenosu podatkov kontaktna točka o tem uradno obvesti Komisijo in agencijo z elektronskim sporočilom na naslednja naslova:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

in

HDV-monitoring@eea.europa.eu.

2. SPOROČANJE S STRANI PROIZVAJALCEV

- 2.1 Proizvajalci brez odlašanja sporočijo Komisiji, in sicer najpozneje do 31. decembra 2018, naslednje informacije:

- (a) naziv proizvajalca, naveden v certifikatu o skladnosti ali certifikatu o posamični odobritvi;
- (b) svetovno označbo proizvajalca (WMI), kakor je opredeljena v Uredbi Komisije (EU) št. 19/2011⁽¹⁾, ki se uporablja v identifikacijskih številkah novih težkih vozil, ki se dajejo na trg;
- (c) podatke o kontaktni točki, odgovorni za prenos podatkov v zbirko poslovnih podatkov agencije.

Kakršne koli spremembe teh informacij sporočijo Komisiji brez odlašanja.

Obvestila se pošljejo na naslov iz točke 1.1.

- 2.2 Novi proizvajalci, ki vstopajo na trg, Komisiji brez odlašanja sporočijo informacije iz točke 2.1.

- 2.3 Kontaktna točka proizvajalca v skladu s členom 5(1) z elektronskim prenosom podatkov prenese podatke, določene v točki 2 dela B Priloge I, v zbirko poslovnih podatkov, ki jo upravlja agencija.

Po prenosu podatkov kontaktna točka o tem uradno obvesti Komisijo in agencijo z elektronskim sporočilom, ki ga pošlje na naslova iz točke 1.1.

3. OBDELAVA PODATKOV

- 3.1 Agencija prenesene podatke obdela v skladu s točkama 1.1 in 2.3 ter obdelane podatke shrani v register.

- 3.2 Podatki, ki zadevajo težka vozila, registrirana v preteklem koledarskem letu, in so shranjeni v registru, se vsako leto objavijo do 31. oktobra, prvič leta 2020, z izjemo podatkovnih vnosov iz člena 6(1).

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 19/2011 z dne 11. januarja 2011 o zahtevah za homologacijo za predpisano tablico proizvajalca in identifikacijsko številko vozila pri motornih vozilih in njihovih priklopnikih ter o izvajanju Uredbe (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL L 8, 12.1.2011, str. 1).

-
- 3.3 Če pristojni organ ali proizvajalci ugotovijo napake v predloženih podatkih, o tem brez odlašanja obvestijo Komisijo in agencijo, in sicer tako, da v osrednjo zbirko podatkov ali zbirko poslovnih podatkov pošljejo poročilo o prijavi napake in pošljejo elektronsko sporočilo na naslova iz točke 1.1.
 - 3.4 Komisija ob podpori agencije preveri prijavljene napake, in kjer je to primerno, popravi podatke v registru.
 - 3.5 Komisija ob podpori agencije pravočasno pred iztekom rokov za prenos zagotovi dostopnost elektronskih obrazcev za prenos podatkov iz točk 1.1 in 2.3.
-

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/957 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 28. junija 2018

o spremembi Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) ter člena 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prosto gibanje delavcev, svoboda ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev so temeljna načela notranjega trga, zapisana v Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). Unija je uporabo in izvrševanje navedenih načel še dodatno okrepila z namenom, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za podjetja in spoštovanje pravic delavcev.
- (2) Svoboda opravljanja storitev vključuje pravico podjetij, da opravljajo storitve na ozemlju druge države članice in da začasno napotijo svoje delavce na ozemlje te države članice v ta namen. V skladu s členom 56 PDEU so omejitve svobode opravljanja storitev v Uniji prepovedane za državljane držav članic, ki imajo sedež v eni od držav članic, vendar ne v državi članici osebe, ki so ji storitve namenjene.
- (3) Unija mora v skladu s členom 3 Pogodbe o Evropski uniji spodbujati socialno pravičnost in varstvo. V skladu s členom 9 PDEU mora Unija pri opredeljevanju in izvajanju svojih politik in dejavnosti upoštevati zahteve, ki so povezane s spodbujanjem visoke stopnje zaposlenosti, zagotavljanjem ustrezne socialne zaščite, bojem proti socialni izključenosti in visoko stopnjo izobraževanja in usposabljanja ter varovanjem človekovega zdravja.
- (4) Več kot dvajset let po njenem sprejetju je treba oceniti, ali Direktiva 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ še vedno zagotavlja ustrezno ravnovesje med potrebo po spodbujanju svobode opravljanja storitev in zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev na eni strani ter potrebo po varstvu pravic napotitih delavcev na drugi strani. Da bi zagotovili enotno uporabo pravil in dejansko socialno konvergenco, bi bilo treba poleg revizije Direktive 96/71/ES prednost nameniti tudi izvajanju in izvrševanju Direktive 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ UL C 75, 10.3.2017, str. 81.

⁽²⁾ UL C 185, 9.6.2017, str. 75.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 29. maja 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. junija 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L 159, 28.5.2014, str. 11).

- (5) Zadostni in točni statistični podatki na področju napotenih delavcev so izjemnega pomena, zlasti o številu napotenih delavcev po posameznih sektorjih zaposlovanja in glede na državo članico. Države članice in Komisija bi morale zbirati in spremljati takšne podatke.
- (6) Načelo enakega obravnavanja in prepoved vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva sta bila zagotovljena s pravom Unije že v ustanovnih pogodbah. S sekundarnim pravom se izvaja načelo enakega plačila tako za ženske in moške kot tudi za delavce, zaposlene za določen čas, in primerljive delavce, zaposlene za nedoločen čas, delavce s krajšim delovnim časom in delavce s polnim delovnim časom ter delavce, zaposlene pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, in primerljive delavce v podjetju uporabniku. Med temi načeli je tudi prepoved vseh ukrepov, ki pomenijo neposredno ali posredno diskriminacijo na podlagi državljanstva. Pri uporabi teh načel je treba upoštevati ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (7) Pristojni organi in telesa bi morali imeti možnost, da v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso preverijo, ali so pogoji nastanitve, ki jih napoteni delavcem neposredno ali posredno zagotavlja delodajalec, v skladu z nacionalnimi pravili v državi članici, na ozemlje katere so delavci napoteni (v nadaljnjem besedilu: država članica gostiteljica), ki se uporabljajo tudi za napotene delavce.
- (8) Napoteni delavci, ki sočasno poslani iz kraja v državi članici gostiteljici, kjer običajno opravljajo delo, v drug kraj dela, bi morali – tako kot v tej državi članici to velja za lokalne delavce – prejeti vsaj enake dodatke ali povračilo za stroške, namenjene kritju potnih stroškov ter stroškov za prehrano in nastanitev delavcev, ki so zaradi poklicnih razlogov zdoma. Enako bi morale veljati za stroške, ki jih imajo napoteni delavci, če morajo v državi članici gostiteljici potovati v kraj, kjer običajno opravljajo delo, in nazaj. Izogniti bi se bilo treba dvojnemu plačevanju potnih stroškov ter stroškov za prehrano in nastanitev.
- (9) Napotitev je začasne narave. Napoteni delavci se po končanem delu, za katero so bili napoteni, običajno vrnejo v državo članico, iz katere so bili napoteni. Vendar pa bi morale glede na dolgo trajanje nekaterih napotitev in ob upoštevanju povezave med trgovino države članice gostiteljice in delavci, napoteni za tako dolgo obdobje, države članice gostiteljice v primeru napotitve za obdobja, daljša od 12 mesecev, zagotoviti, da podjetja, ki napotijo delavce na njihovo ozemlje, tem delavcem zajamčijo dodatne pogoje za zaposlitev, ki se obvezno uporabljajo za delavce v državi članici, v kateri se opravlja delo. To obdobje bi bilo treba podaljšati, kadar ponudnik storitev predloži obrazloženo obvestilo.
- (10) Za ohranitev svobode opravljanja storitev na pravični podlagi, in sicer tako kratko- kot dolgoročno, je treba zagotoviti večjo zaščito delavcev, zlasti s preprečevanjem zlorabe pravic, zagotovljenih s Pogodbama. Vendar pa pravila, ki zagotavljajo tako zaščito delavcev, ne morejo vplivati na pravico podjetij, ki napotijo delavce na ozemlje druge države članice, da se sklicujejo na svobodo opravljanja storitev tudi v primerih, ko napotitev presega 12 ali, kadar je ustrezno, 18 mesecev. Vse določbe, ki se uporabljajo za napotene delavce v okviru napotitve, ki presega 12 ali, kadar je ustrezno, 18 mesecev, morajo biti zato združljive s to svobodo. V skladu z ustaljeno sodno prakso so omejitve svobode opravljanja storitev dopustne samo, če so utemeljene z nujnimi razlogi v javnem interesu in če so sorazmerne ter potrebne.
- (11) Kadar napotitev presega 12 ali, kadar je ustrezno, 18 mesecev, bi morali dodatni pogoji za zaposlitev, ki jih mora zagotoviti podjetje, ki delavce napoti na ozemlje druge države članice, veljati tudi za delavce, ki so napoteni, da nadomestijo druge napotene delavce in ki opravljajo enake naloge v istem kraju, s čimer se zagotovi, da se takšne nadomestitve ne uporabljajo za izogibanje sicer veljavnim pravilom.
- (12) V Direktivi 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je izraženo načelo, da bi morali biti osnovni delovni pogoji in pogoji za zaposlitev, ki veljajo za delavce, zaposlene pri agencijah za zagotavljanje začasnega dela, vsaj takšni, kot so pogoji, ki bi veljali za te delavce, če bi jih podjetje uporabnik zaposlilo na isto delovno mesto. To načelo bi bilo treba uporabljati tudi za delavce, zaposlene pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela in napotene na ozemlje druge države članice. Pri uporabi tega načela bi moralo podjetje uporabnik obvestiti agencijo za zagotavljanje začasnega dela o delovnih pogojih in plačilu za delo, ki se uporabljajo za njegove delavce. Države članice lahko pod določenimi pogoji odstopijo od načel enakega obravnavanja in enakega plačila na podlagi člena 5(2) in (3) Direktive 2008/104/ES. Pri takšnem odstopanju agencija za zagotavljanje začasnega dela ne potrebuje informacij o delovnih pogojih v podjetju uporabniku, zato se zahteva po obveščanju ne bi smela uporabljati.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela (UL L 327, 5.12.2008, str. 9).

- (13) Izkušnje kažejo, da so delavci, katerih delo podjetje ali agencija za začasno zaposlovanje posreduje podjetju uporabniku, včasih napoteni na ozemlje druge države članice v okviru čezmejnega opravljanja storitev. Treba bi bilo zagotoviti zaščito teh delavcev. Države članice bi morale zagotoviti, da podjetje uporabnik obvesti podjetje ali agencijo za začasno zaposlovanje o napotitvah delavcev, ki začasno delajo na ozemlju države članice, ki ni država članica, v kateri običajno delajo za podjetje ali agencijo za začasno zaposlovanje, zato da lahko delodajalec po potrebi uporabi pogoje za zaposlitev, ki so ugodnejši za napotnega delavca.
- (14) Ta direktiva, enako kot Direktiva 96/71/ES, ne bi smela posegati v uporabo uredb (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾ in (ES) št. 987/2009 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (15) Zaradi zelo mobilne narave dela v mednarodnih cestnih prevozih izvajanje te direktive v tem sektorju odpira specifična pravna vprašanja in povzroča težave, ki bodo v okviru svežnja o mobilnosti obravnavana s posebnimi pravili za cestni promet, s katerimi bo okrepljen tudi boj proti goljufijam in zlorabam.
- (16) Na resnično povezanem in konkurenčnem notranjem trgu podjetja tekmujejo na podlagi dejavnikov, kot so produktivnost, učinkovitost in izobrazba ter raven znanj in spretnosti delovne sile, pa tudi na podlagi kakovosti ter stopnje inovativnosti njihovega blaga in storitev.
- (17) Države članice so pristojne za določitev pravil o plačilu za delo v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso. Določanje plač je izključno v pristojnosti držav članic in socialnih partnerjev. Posebno skrb je treba nameniti temu, da se ne ogrozi nacionalnih sistemov določanja plač ali svobode udeleženih strani.
- (18) Pri primerjavi plačila za delo, izplačanega napotenemu delavcu, in plačila za delo, ki mu pripada v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso države članice gostiteljice, bi bilo treba upoštevati bruto znesek plačila za delo. Primerjati bi bilo treba skupne bruto zneske plačila za delo, ne pa posameznih sestavnih delov plačila za delo, ki so obvezni, kot je določeno v tej direktivi. Da bi zajamčili preglednost in podprli pristojne organe in telesa pri izvajanju pregledov in nadzora, pa je treba kljub vsemu zagotoviti, da so sestavni deli plačila za delo dovolj natančno opredeljeni v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso države članice, iz katere je bil delavec napoten. Razen kadar so dodatki, ki sodijo k napotitvi, povezani s stroški, ki dejansko nastanejo zaradi napotitve, kot so potni stroški in stroški za prehrano ter nastanitev, bi se morali šteti kot del plačila za delo in bi se morali upoštevati za namene primerjave bruto zneskov plačila za delo.
- (19) Dodatki, ki sodijo k napotitvi, imajo pogosto različne namene. Če je njihov namen povračilo stroškov, ki nastanejo zaradi napotitve, kot so potni stroški in stroški za prehrano ter nastanitev, se jih ne smelo šteti kot del plačila za delo. Države članice so v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso pristojne za določitev pravil v zvezi s povračilom teh stroškov. Delodajalec bi moral napotenim delavcem povrniti te stroške v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso, ki se uporablja za delovno razmerje.
- (20) Glede na pomembnost dodatkov, ki sodijo k napotitvi, bi bilo treba odpraviti negotovost glede tega, kateri deli takšnih dodatkov se štejejo kot povračilo stroškov, ki nastanejo zaradi napotitve. Za celoten dodatek bi bilo treba šteti, da se izplačuje kot povračilo stroškov, razen če pogoji za zaposlitev, ki izhajajo iz zakona ali drugih predpisov, kolektivnih pogodb, arbitražnih odločb ali pogodbenih dogovorov, ki se uporabljajo za delovno razmerje, določajo, kateri deli dodatka se štejejo kot povračilo stroškov, ki nastanejo zaradi napotitve, in kateri deli so del plačila za delo.
- (21) Sestavni deli plačila za delo ter drugi pogoji za zaposlitev na podlagi nacionalnega prava ali kolektivnih pogodb iz te direktive bi morali biti jasni in pregledni za vsa podjetja in napotene delavce. Ker sta preglednost in dostop do informacij bistvena za pravno varnost in izvrševanje prava, je glede na člen 5 Direktive 2014/67/EU upravičeno, da se obveznost držav članic, da na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu objavijo pogoje za delo, na podlagi te direktive razširi na sestavne dele plačila za delo, ki so obvezni, ter na dodatne pogoje za zaposlitev, ki se uporabljajo za napotitve, ki presegajo 12 ali, kadar je ustrezno, 18 mesecev. Vsaka država članica bi morala

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).

zagotoviti, da so informacije, objavljene na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu točne in posodobljene. Morebitne kazni zoper podjetje zaradi neskladnosti s pogoji za zaposlitev, ki jih je treba zagotoviti napotenim delavcem, bi morale biti sorazmerne, pri določitvi kazni pa bi bilo treba upoštevati zlasti, ali so bile informacije na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu o pogojih za zaposlitev objavljene v skladu s členom 5 Direktive 2014/67/EU, ob upoštevanju avtonomnosti socialnih partnerjev.

- (22) Direktiva 2014/67/EU vsebuje več določb za zagotovitev, da vsa podjetja izvršujejo in spoštujejo pravila o napotitvi delavcev. V členu 4 navedene direktive so opredeljeni dejanski elementi, ki se jih lahko upošteva pri celotni oceni posebnih primerov, da se ugotovi, ali je napotitev prava, ter se preprečijo zlorabe in izogibanje pravilom.
- (23) Kar zadeva napotitev, bi morali delodajalci še pred njenim začetkom sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev ključnih informacij delavcu o pogojih za zaposlitev v zvezi z njihovo napotitvijo v skladu z Direktivo Sveta 91/533/EGS ⁽¹⁾.
- (24) S to direktivo se vzpostavlja uravnotežen okvir v zvezi s svobodo opravljanja storitev in zaščito napotenih delavcev, ki je nediskriminatoren, pregleden in sorazmeren, hkrati pa upošteva raznolikost odnosov med delodajalci in delojemalci v posameznih državah. Direktiva ne preprečuje uporabe pogojev za zaposlitev, ki so ugodnejši za napotene delavce.
- (25) Da bi se preprečile zlorabe pri sklepanju pogodb s podizvajalci in zaščitile pravice napotenih delavcev, bi morale države članice sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev odgovornosti podizvajalcev v skladu s členom 12 Direktive 2014/67/EU.
- (26) Da bi zagotovili pravilno uporabo Direktive 96/71/ES, bi bilo treba okrepiti usklajevanje med pristojnimi organi in/ali telesi držav članic ter sodelovanje na ravni Unije v boju proti goljufijam, povezanim z napotitvijo delavcev.
- (27) Pri boju proti goljufijam, povezanim z napotitvijo delavcev, bi bilo treba v okviru evropske platforme za okrepitev sodelovanja pri ukrepanju proti neprijavljenemu delu (v nadaljnjem besedilu: platforma), vzpostavljene s Sklepom (EU) 2016/344 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, v skladu z njenim mandatom sodelovati pri spremljanju in ocenjevanju primerov goljufije, izboljšati izvajanje in učinkovitost upravnega sodelovanja med državami članicami, razviti mehanizme za opozarjanje ter zagotoviti pomoč in podporo za okrepljeno upravno sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi ali telesi. Pri tem bi bilo treba v okviru platforme tesno sodelovati z Odborom strokovnjakov za napotitev delavcev na delo, ustanovljenim s Sklepom Komisije 2009/17/ES ⁽³⁾.
- (28) Čezmejni značaj nekaterih primerov goljufije ali zlorab, povezanih z napotitvami delavcev, upravičuje konkretne ukrepe za okrepitev čezmejnosti inšpekcijskih pregledov, preiskav in izmenjav informacij med pristojnimi organi ali telesi zadevnih držav članic. V ta namen bi morali imeti pristojni nacionalni organi ali telesa v okviru upravnega sodelovanja, določenega v direktivah 96/71/ES in 2014/67/EU, zlasti členu 7(4) Direktive 2014/67/EU, na voljo sredstva, potrebna za opozarjanje na takšne primere in izmenjavo informacij ter namenjena preprečevanju teh goljufij in zlorab ter boju proti njim.
- (29) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽⁴⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilo o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/533/EGS z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje (UL L 288, 18.10.1991, str. 32).

⁽²⁾ Sklep (EU) 2016/344 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o vzpostavitvi evropske platforme za okrepitev sodelovanja pri ukrepanju proti neprijavljenemu delu (UL L 65, 11.3.2016, str. 12).

⁽³⁾ Sklep Komisije 2009/17/ES z dne 19. decembra 2008 o ustanovitvi Odbora strokovnjakov za napotitev delavcev na delo (UL L 8, 13.1.2009, str. 26).

⁽⁴⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

(30) Direktivo 96/71/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 96/71/ES

Direktiva 96/71/ES se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti s „Predmet urejanja in področje uporabe“;
- (b) vstavita se naslednja odstavka:

„-1. Ta direktiva zagotavlja zaščito napotenih delavcev v času napotitve, kar zadeva svobodo opravljanja storitev, z opredelitvijo obveznih določb glede delovnih pogojev ter varovanja zdravja in varnosti delavcev, ki jih je treba spoštovati.

-1a. Ta direktiva na noben način ne vpliva na uveljavljanje temeljnih pravic, kot so priznane v državah članicah in na ravni Unije, vključno s pravico ali svobodo do stavke ali do drugih ukrepov, zajetih v specifičnih sistemih odnosov med delodajalci in delojemalci v državah članicah, v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso. Prav tako ne vpliva na pravico do pogajanja o kolektivnih pogodbah, njihovega sklepanja in izvrševanja, ali na pravico do sprejemanja kolektivnih ukrepov v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) kot podjetje ali agencija za začasno zaposlovanje posredujejo delo delavca podjetju uporabniku, ki ima svoj sedež ali je dejavno na ozemlju katere od držav članic, pod pogojem, da v času napotitve obstaja delovno razmerje med podjetjem ali agencijo za začasno zaposlovanje in delavcem.“;

(ii) dodata se naslednja pododstavka:

„Če mora delavec, katerega delo je podjetje ali agencija za začasno zaposlovanje posredovala podjetju uporabniku iz točke (c), opravljati svoje delo v okviru čezmejnega opravljanja storitev v smislu točke (a), (b) ali (c), ki jih zagotavlja podjetje uporabnik na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri običajno dela za podjetje ali agencijo za začasno zaposlovanje ali za podjetje uporabnika, se šteje, da je delavca na ozemlje te države članice napotilo podjetje ali agencija za začasno zaposlovanje, s katero ali s katerim je v delovnem razmerju. Podjetje ali agencija za začasno zaposlovanje se šteje za podjetje iz odstavka 1 in v celoti spoštuje ustrezne določbe te direktive in Direktive 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Pred začetkom izvajanja dela iz drugega pododstavka podjetje uporabnik pravočasno obvesti podjetje ali agencijo za začasno zaposlovanje, ki je posredovalo/-a delo delavca.

(*) Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L 159, 28.5.2014, str. 11).“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice, ne glede na to, katero pravo se uporablja za delovno razmerje, poskrbijo, da podjetja iz člena 1(1) delavcem, napotenim na njihovo ozemlje, na podlagi enakega obravnavanja zagotovijo pogoje za zaposlitev v zvezi z naslednjimi zadevami, ki so v državi članici, v kateri se opravlja delo, urejene:

— z zakonom ali drugim predpisom in/ali

- s kolektivnimi pogodbami ali arbitražnimi odločbami, razglašeni za splošno uporabne ali ki se kako drugače uporabljajo v skladu z odstavkom 8:
- (a) maksimalni delovni čas in minimalni počitek;
 - (b) minimalni plačani letni dopust;
 - (c) plačilo za delo, tudi za nadurno delo; ta točka se ne uporablja za pokojninske načrte dodatnega poklicnega zavarovanja;
 - (d) pogoji za posredovanje dela delavcev, zlasti s strani podjetij za začasno zaposlovanje;
 - (e) zdravje, varnost in higiena pri delu;
 - (f) zaščitni ukrepi glede pogojev za zaposlitev nosečnic ali žensk, ki so pred kratkim rodile, otrok in mladih;
 - (g) enako obravnavanje moških in žensk in druge določbe o nediskriminiranju;
 - (h) pogoji nastanitve delavcev, kadar jo delodajalec zagotovi delavcem, ki niso v kraju, kjer običajno opravljajo delo;
 - (i) dodatki ali povračilo za stroške, namenjeni kritju potnih stroškov ter stroškov za prehrano in nastanitev delavcev, ki so zaradi poklicnih razlogov zdoma.

Točka (i) se uporablja izključno za potne stroške ter stroške za prehrano in nastanitev, ki jih imajo napoteni delavci, kadar morajo potovati v kraj, kjer običajno opravljajo delo, v državi članici, na katere ozemlje so napoteni, in nazaj, ali kadar jih njihov delodajalec začasno pošlje iz tega kraja, kjer običajno opravljajo delo, v drug kraj dela.

Za namene te direktive je pojem plačila za delo določen v nacionalnem pravu in/ali praksi države članice, na ozemlje katere je delavec napoten, in pomeni vse sestavne dele plačila za delo, ki so obvezni po nacionalnih zakonih ali drugih predpisih, kolektivnih pogodbah ali arbitražnih odločbah, ki so v tej državi članici razglašeni za splošno uporabne ali se kako drugače uporabljajo v skladu z odstavkom 8.

Brez poseganja v člen 5 Direktive 2014/67/EU države članice objavijo informacije o pogojih za zaposlitev v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso ter brez nepotrebnega odlašanja in pregledno, na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu iz navedenega člena, vključno s sestavnimi deli plačila za delo iz tretjega pododstavka tega odstavka in vse pogoje za zaposlitev v skladu z odstavkom 1a tega člena.

Države članice poskrbijo, da so informacije na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu točne in posodobljene. Komisija na svojem spletnem mestu objavi naslove notnih uradnih nacionalnih spletnih mest.

Kadar v nasprotju s členom 5 Direktive 2014/67/EU med informacijami na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu ni navedeno, kateri pogoji za zaposlitev se uporabljajo, se ta okoliščina v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso upošteva pri določitvi kazni v primeru kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, če je to potrebno za zagotovitev sorazmernosti tega ukrepa.“;

- (b) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Kadar dejansko trajanje napotitve presega 12 mesecev, države članice ne glede na to, katero pravo se uporablja za delovno razmerje, poskrbijo, da podjetja iz člena 1(1) delavcem, napotanim na njihovo ozemlje, na podlagi enakega obravnavanja poleg pogojev za zaposlitev iz odstavka 1 tega člena zagotovijo vse veljavne pogoje za zaposlitev, določene v državi članici, v kateri se opravlja delo:

— z zakonom ali drugim predpisom in/ali

— s kolektivnimi pogodbami ali arbitražnimi odločbami, razglašeni za splošno uporabne ali ki se kako drugače uporabljajo v skladu z odstavkom 8.

Prvi pododstavek tega odstavka se ne uporablja za naslednje zadeve:

- (a) postopke, formalnosti ter pogoje za sklenitev in prenehanje pogodbe o zaposlitvi, tudi konkurenčne klavzule;
- (b) pokojninske načrte dodatnega poklicnega zavarovanja.

Kadar ponudnik storitev predloži obrazloženo obvestilo, država članica, v kateri se opravlja storitev, obdobje iz prvega pododstavka podaljša na 18 mesecev.

Kadar podjetje iz člena 1(1) napotenega delavca nadomesti z drugim napotenim delavcem, ki opravlja enake naloge v istem kraju, je za namene tega odstavka trajanje napotitve seštevka trajanj napotitvenih obdobji posameznih zadevnih delavcev.

Pojem ‚enake naloge v istem kraju‘ iz četrtega pododstavka tega odstavka se med drugim določi ob upoštevanju vrste storitve, ki se zagotavlja, dela, ki se opravlja, in naslova(-ov) delovnega mesta.

1b. Države članice poskrbijo, da podjetja iz točke (c) člena 1(3) napotenim delavcem zagotovijo pogoje za zaposlitev, ki na podlagi člena 5 Direktive 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) veljajo za delavce, zaposlene pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, katerih delo posredujejo takšne agencije s sedežem v državi članici, v kateri se opravlja delo.

Podjetje uporabnik obvesti podjetja iz točke (c) člena 1(3) o pogojih za zaposlitev, ki jih uporablja glede delovnih pogojev in plačila za delo v okviru prvega pododstavka tega odstavka.

(*) Direktiva 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela (UL L 327, 5.12.2008, str. 9).“;

- (c) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Odstavki 1 do 6 ne preprečujejo uporabe pogojev za zaposlitev, ki so ugodnejši za delavce.

Dodatki, ki sodijo k napotitvi, se štejejo kot del plačila za delo, razen če so izplačani kot povračilo za stroške, ki dejansko nastanejo zaradi napotitve, kot so potni stroški ter stroški za prehrano in nastanitev. Delodajalec brez poseganja v točko (h) prvega pododstavka odstavka 1 napotenemu delavcu povrne te stroške v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso, ki se uporablja za delovno razmerje.

Kadar v pogojih za zaposlitev, ki veljajo za delovno razmerje, ni določeno, če, in v tem primeru, kateri elementi dodatka, ki sodi k napotitvi, se plačajo kot povračilo stroškov, ki dejansko nastanejo zaradi napotitve ali ki so del plačila za delo, potem se šteje, da je celoten dodatek plačan kot povračilo stroškov.“;

- (d) v odstavku 8 se drugi in tretji pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Če ni sistema za razglasitev kolektivnih pogodb ali arbitražnih odločb za splošno uporabne v smislu prvega pododstavka ali kot dopolnitev takega sistema, se lahko države članice odločijo, da izhajajo iz:

- kolektivnih pogodb ali arbitražnih odločb, ki splošno veljajo za vsa podobna podjetja na zadevnem geografskem območju in v poklicu ali panogi, in/ali
- kolektivnih pogodb, sklenjenih med najbolj reprezentativnimi organizacijami delodajalcev in delavcev na nacionalni ravni, ki se uporabljajo na ozemlju celotne države,

pod pogojem, da njihova veljavnost za podjetja iz člena 1(1) v zadevah, navedenih v prvem pododstavku odstavka 1 tega člena, ter, kadar je ustrezno, glede pogojev za zaposlitev, ki morajo biti zagotovljeni za napotene delavce v skladu z odstavkom 1a tega člena, zagotavlja enako obravnavanje teh podjetij in drugih podjetij iz tega pododstavka, ki so v podobnem položaju.

Šteje se, da gre za enako obravnavanje v smislu tega člena, kadar:

- imajo nacionalna podjetja v podobnem položaju v zadevnem kraju ali v zadevni panogi enake obveznosti kot podjetje iz člena 1(1) glede zadev, navedenih v prvem pododstavku odstavka 1 tega člena, ter, kadar je ustrezno, glede pogojev za zaposlitev, ki morajo biti zagotovljeni za napotene delavce v skladu z odstavkom 1a tega člena, in
- morajo nacionalna podjetja v podobnem položaju izpolnjevati takšne obveznosti z enakimi učinki.“;

(e) odstavka 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Države članice lahko zahtevajo, da podjetja iz člena 1(1) delavcem iz točke (c) člena 1(3) – poleg pogojev za zaposlitev iz odstavka 1b tega člena – zajamčijo tudi druge pogoje za zaposlitev, ki se uporabljajo za delavce, zaposlene pri agenciji za zagotavljanje začasnega dela, v državi članici, v kateri se opravlja delo.

10. Ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da v zadevah, ki niso navedene v prvem pododstavku odstavka 1, v skladu s Pogodbama in na podlagi enakega obravnavanja za nacionalna podjetja in podjetja iz drugih držav članic uporabljajo pogoje za zaposlitev, če gre za predpise na področju javnega reda.“;

(3) v členu 4(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice predvidijo sodelovanje med pristojnimi organi ali telesi, vključno z javnimi organi, ki so v skladu z nacionalnim pravom pristojni za spremljanje pogojev za zaposlitev iz člena 3, tudi na ravni Unije. To sodelovanje obsega predvsem odgovarjanje na obrazložene zahteve teh organov ali teles za informacije o čezmejnem posredovanju dela delavcev ter obravnavo očitnih zlorab ali morebitnih primerov nezakonitih dejavnosti, kot so čezmejni primeri neprijavljenega dela in navidezna samozaposlitev, povezani z napotitvijo delavcev na delo. Kadar pristojni organ ali telo v državi članici, iz katere je delavec napoten, nima informacij, ki jih zahteva pristojni organ ali telo države članice, na ozemlje katere je delavec napoten, zanje zaprosi druge organe ali telesa te države članice. V primeru nenehnih zamud pri zagotavljanju takih informacij državi članici, na ozemlje katere je delavec napoten, se obvesti Komisija, ki sprejme ustrezne ukrepe.“;

(4) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Spremljanje, nadzor in izvrševanje

Države članice, na ozemlje katerih je delavec napoten, in države članice, iz katerih so delavci napoteni, so odgovorne za spremljanje, nadzor in izvrševanje obveznosti iz te direktive in Direktive 2014/67/EU ter sprejmejo ustrezne ukrepe v primeru nespoštovanja te direktive.

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice zlasti zagotovijo, da so delavcem in/ali njihovim zastopnikom na voljo primerni postopki za uveljavljanje obveznosti iz te direktive.

Če je po celotni oceni, ki jo opravi ena od držav članic na podlagi člena 4 Direktive 2014/67/EU, ugotovljeno, da podjetje z nepravilnostmi ali goljufijo ustvarja vtis, da položaj delavca spada na področje uporabe te direktive, ta država članica zagotovi, da ima delavec koristi iz ustreznega prava in prakse.

Države članice zagotovijo, da zaradi tega člena za zadevnega delavca ne veljajo slabši pogoji kot za napotene delavce.“;

(5) uvodno besedilo Priloge se nadomesti z naslednjim:

„Dejavnosti iz člena 3(2) vključujejo vsa gradbena dela v zvezi z gradnjo, popravili, vzdrževanjem, spreminjanjem ali rušenjem zgradb in zlasti naslednja dela.“;

Člen 2

Pregled

1. Komisija pregleda uporabo in izvajanje te direktive. Komisija najpozneje do 30. julija 2023 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi in izvajanju te direktive ter po potrebi predlaga potrebne spremembe te direktive in Direktive 96/71/ES.
2. Poročilo iz odstavka 1 vsebuje oceno, ali so potrebni nadaljnji ukrepi za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev in zaščito delavcev:
 - (a) za primere podizvajanja;
 - (b) glede na člen 3(3) te direktive, ob upoštevanju sprememb v zvezi z zakonodajnim aktom o spremembi Direktive 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ glede zahtev za izvrševanje in določitev posebnih pravil v zvezi z Direktivo 96/71/ES in Direktivo 2014/67/EU za napotitev delavcev v sektorju cestnega prometa.

Člen 3

Prenos in uporaba

1. Države članice najpozneje do 30. julija 2020 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo. Besedilo teh predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice uporabljajo te predpise od 30. julija 2020. Do navedenega datuma se Direktiva 96/71/ES še naprej uporablja v obliki, ki ne vsebuje sprememb, uvedenih s to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.
3. Ta direktiva se uporablja za sektor cestnega prometa od datuma začetka uporabe zakonodajnega akta o spremembi Direktive 2006/22/ES glede zahtev za izvrševanje ter določitev posebnih pravil v zvezi z Direktivo 96/71/ES in Direktivo 2014/67/EU za napotitev delavcev v sektorju cestnega prometa.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 28. junija 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

⁽¹⁾ Direktiva 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS (UL L 102, 11.4.2006, str. 35).

DIREKTIVA (EU) 2018/958 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 28. junija 2018****o preskusu sorazmernosti pred sprejetjem nove regulacije poklicev**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 46, člena 53(1) in člena 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svoboda izbire poklica je temeljna pravica. Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) zagotavlja svobodo izbire poklica in svobodo gospodarske pobude. Prosti pretok delavcev, svoboda ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev so temeljna načela notranjega trga, zapisana v Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). Nacionalna pravila, ki urejajo dostop do opravljanja reguliranih poklicev, zato ne bi smela neutemeljeno ali nesorazumno ovirati uresničevanja navedenih temeljnih pravic.
- (2) Kadar pravo Unije ne vsebuje posebnih določb, ki bi harmonizirale zahteve glede dostopa do reguliranega poklica ali njegovega opravljanja, je v pristojnosti države članice, da odloči, ali in kako bo regulirala poklic ob upoštevanju načel nediskriminacije in sorazmernosti.
- (3) Načelo sorazmernosti je eno izmed splošnih načel prava Unije. Iz sodne prakse ⁽³⁾ izhaja, da bi morali nacionalni ukrepi, ki lahko ovirajo izvrševanje temeljnih svoboščin, zagotovljenih s PDEU, ali zmanjšajo njihovo privlačnost, izpolnjevati štiri pogoje, in sicer uporabljati bi jih bilo treba nediskriminatorno, utemeljiti bi jih bilo treba s cilji javnega interesa, morali bi biti primerni za zagotovitev uresničitve zastavljenega cilja in ne bi smeli presegrati tistega, kar je nujno za uresničenje navedenega cilja.
- (4) Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ vključuje obveznost držav članic, da ocenijo sorazmernost svojih zahtev, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, in Komisiji sporočiti rezultate tega ocenjevanja, s čimer so začele postopek medsebojnega ocenjevanja. Ta postopek pomeni, da so države članice morale pregledati vso svojo zakonodajo o vseh poklicih, ki jih regulirajo na svojem ozemlju.
- (5) Rezultati postopka medsebojnega ocenjevanja so pokazali, da merila, ki naj bi jih države članice uporabljale pri oceni sorazmernosti zahtev, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, niso dovolj jasna in da je nadzor nad takimi zahtevami na vseh ravneh regulacije neenak. Da bi se izognili razdrobljenosti notranjega trga in odpravili ovire za začetek opravljanja in opravljanje nekaterih zaposlitvenih ali samozaposlitvenih dejavnosti, bi bilo treba vzpostaviti skupni pristop na ravni Unije, s katerim bi se preprečilo sprejetje nesorazmernih ukrepov.
- (6) Komisija je v svojem sporočilu z dne 28. oktobra 2015 z naslovom „Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo“ opredelila potrebo po sprejetju analitičnega okvira sorazmernosti, ki ga bodo države članice uporabile ob pregledu obstoječe regulacije poklicev ali ob predlaganju nove.

⁽¹⁾ UL C 288, 31.8.2017, str. 43.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. junija 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 21. junija 2018.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, točka 37.

⁽⁴⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

- (7) Namen te direktive je določiti pravila za ocene sorazmernosti, ki jih bodo izvedle države članice pred uvedbo nove ali spremembo obstoječe regulacije poklicev, da se zagotovi pravilno delovanje notranjega trga ter hkrati zajamčita preglednost in visoka raven varstva potrošnikov.
- (8) Dejavnosti, zajete v tej direktivi, bi se morale nanašati na regulirane poklice, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2005/36/ES. Ta direktiva bi se morala uporabljati za zahteve, ki omejujejo dostop do ali opravljanje obstoječih reguliranih poklicev ali novih poklicev, za katere države članice preučujejo, ali bi jih bilo treba regulirati. Ta direktiva bi se morala uporabljati poleg Direktive 2005/36/ES in brez poseganja v druge določbe, ki so določene v ločenem aktu Unije o dostopu do ali opravljanju zadevnega reguliranega poklica.
- (9) Ta direktiva ne posega v pristojnost držav članic, da opredelijo organizacijo in vsebino svojih sistemov izobraževanja in strokovnega usposabljanja, ter zlasti v zvezi z možnostjo, da na poklicne organizacije prenesejo pristojnost za organizacijo ali nadzor strokovnega izobraževanja in usposabljanja. V področje uporabe te direktive ne bi smele spadati določbe, s katerimi se ne omejuje dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, vključno z redakcijskimi spremembami, tehničnimi prilagoditvami vsebine tečajev usposabljanja ali posodobitve pravil usposabljanja. Kadar strokovno izobraževanje ali usposabljanje zajema dejavnosti, ki se opravljajo proti plačilu, bi bilo treba zagotoviti svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev.
- (10) Kadar države članice prenašajo v svoj pravni red posebne zahteve v zvezi z regulacijo določenega poklica, določene v ločenem aktu Unije, ki državam članicam ne prepušča izbire glede točno določenega načina prenosa teh posebnih zahtev, se ocena sorazmernosti, kot je določena v posebnih določbah te direktive, ne bi smela uporabljati.
- (11) Države članice bi morale imeti možnost, da se oprejo na skupni regulativni okvir, ki temelji na jasno opredeljenih pravnih vidikih v zvezi z različnimi načini za reguliranje poklica v vsej Uniji. Poklic je mogoče regulirati na več načinov, na primer z rezerviranjem dostopa do ali opravljanja posamezne dejavnosti za imetnike poklicnih kvalifikacij. Države članice lahko regulirajo tudi enega izmed načinov opravljanja poklica z določitvijo pogojev za uporabo poklicnih nazivov ali pa z zahtevami glede strokovne usposobljenosti samo za samozaposlene delavce, zaposlene strokovnjake, ali za zaposlene na vodstvenih položajih v podjetjih ali pravne zastopnike podjetij, zlasti kadar dejavnost izvaja pravna oseba v obliki strokovnega društva.
- (12) Države članice bi morale pred uvedbo novih ali spremembo obstoječih zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, preučiti, ali so ti zakoni ali drugi predpisi sorazmerni. Obseg ocene bi moral biti sorazmeren z naravo, vsebino in učinkom zakona ali drugega predpisa, ki se uvaja.
- (13) Dokazno breme glede utemeljenosti in sorazmernosti nosijo države članice. Razloge za regulacijo, ki jo država članica uveljavlja na podlagi utemeljitve, bi zato morali spremljati analiza ustreznosti in sorazmernosti ukrepa, ki ga je sprejela ta država članica, in konkretni dokazi, ki utemeljujejo njene trditve. Čeprav državi članici ni nujno treba predložiti posebne študije ali posebne oblike dokaznega gradiva o sorazmernosti takšnega ukrepa pred njegovim sprejetjem, bi vseeno morala opraviti objektivno analizo, ob upoštevanju posebnih okoliščin te države članice, s katerimi se dokaže, da obstaja resnična nevarnost, da cilji v javnem interesu ne bi bili doseženi.
- (14) Države članice bi morale sorazmernost oceniti objektivno in neodvisno, tudi kadar se poklic regulira posredno s pooblastitvijo posameznega strokovnega združenja za reguliranje poklicev. Ta ocena lahko vključuje mnenje neodvisnega organa, tudi obstoječih organov, ki so del nacionalnega zakonodajnega procesa, ki so mu države članice zaupale nalogo, da pripravi to mnenje. To je zlasti pomembno v primerih, kadar oceno pripravijo lokalni organi, regulativni organi ali poklicne organizacije, ki bi lahko zaradi boljše seznanjenosti z lokalnimi pogoji in s strokovnim znanjem v nekaterih primerih ustrežneje opredelili najboljši način za izpolnitev ciljev javnega interesa, vendar bi odločitve v njihovih politikah lahko zagotovile koristi uveljavljenim akterjem v škodo novim akterjem na trgu.
- (15) Sorazmernost novih ali spremenjenih predpisov, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, je treba po njihovem sprejetju spremljati. Pregled sorazmernosti omejevalnega nacionalnega ukrepa na področju reguliranih poklicev ne bi smel temeljiti le na cilju tega nacionalnega ukrepa v času njegovega sprejetja, ampak tudi na njegovih učinkih, ki se ocenijo po njegovem sprejetju. Ocena sorazmernosti nacionalnega ukrepa bi morala temeljiti na razvoju, za katerega se ugotovi, da je nastal na področju reguliranega poklica po sprejetju ukrepa.

- (16) Ustaljena sodna praksa potrjuje, da je prepovedana vsakršna neutemeljena omejitev, ki izhaja iz nacionalnega prava, ki omejuje svobodo ustanavljanja ali svobodo opravljanja storitev, vključno z vsakršno diskriminacijo na podlagi državljanstva ali prebivališča.
- (17) Kadar je pogoj za začetek opravljanja in opravljanje zaposlitvenih ali samozaposlitvenih dejavnosti skladnost z nekaterimi zahtevami v zvezi s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami, ki jih neposredno ali posredno določijo države članice, je treba zagotoviti, da so take zahteve utemeljene s cilji javnega interesa, kot so tisti v smislu PDEU, namreč javni red, javna varnost in javno zdravje, ali pomembnimi razlogi v javnem interesu, ki jih kot takšne priznava sodna praksa Sodišča. Treba je pojasniti tudi, da so med pomembnimi razlogi v javnem interesu, ki jih priznava Sodišče, naslednji: ohranjanje finančnega ravnovesja sistemov socialne varnosti; varstvo potrošnikov, varstvo prejemnikov storitev, vključno z zagotavljanjem kakovosti obrtniškega dela, in varstvo delavcev; zaščita poštenega sodnega sistema; zagotavljanje poštenih poslovnih transakcij; boj proti goljufijam ter preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom ter zaščita učinkovitosti fiskalnega nadzora; prometna varnost; varstvo okolja in mestnega okolja; zdravje živali; intelektualna lastnina; zaščita in ohranjanje nacionalne zgodovinske in umetnostne dediščine; uresničevanje ciljev socialne politike in uresničevanje ciljev kulturne politike. V skladu z ustaljeno sodno prakso izključno gospodarski razlogi, kot so spodbujanje nacionalnega gospodarstva v škodo temeljnih svoboščin, in izključno upravni razlogi, kot je izvajanje kontrol ali zbiranje statističnih podatkov, ne morejo biti pomembni razlogi v javnem interesu.
- (18) Države članice določijo stopnjo zaščite, ki jo želijo zagotoviti ciljem javnega interesa, ter ustrezno raven regulacije v mejah sorazmernosti. Če ena država članica uvede manj stroge predpise kot druga, to ne pomeni, da so predpisi te druge države članice nesorazmerni in zato nezdržljivi s pravom Unije.
- (19) V zvezi z zaščito javnega zdravja v skladu s členom 168(1) PDEU je treba pri opredeljevanju in izvajanju vseh politik in dejavnosti Unije zagotoviti visoko raven varovanja zdravja ljudi. Ta direktiva je v celoti v skladu z navedenim ciljem.
- (20) Da bi zagotovili, da so določbe, ki jih uvajajo, in spremembe obstoječih določb sorazmerne, bi države članice morale upoštevati merila za oceno sorazmernosti ter dodatna merila, ki so pomembna za regulirani poklic, ki se analizira. Kadar namerava država članica regulirati poklic ali spremeniti obstoječa pravila, bi bilo treba upoštevati naravo tveganj, povezanih z zastavljenimi cilji javnega interesa, zlasti tveganj za prejemnike storitev, vključno s potrošniki, strokovnjaki ali tretjimi osebami. Upoštevati bi bilo treba tudi, da na področju poklicnih storitev običajno nastane asimetrija informacij med potrošniki in strokovnjaki, ob upoštevanju dejstva, da imajo strokovnjaki visoko stopnjo strokovnega znanja, ki ga potrošniki morda nimajo.
- (21) Zahteve, povezane s poklicnimi kvalifikacijami, bi se morale za potrebne šteti le, kadar obstoječih ukrepov, kot je pravo o varnosti proizvodov ali pravo o varstvu potrošnikov, ni mogoče šteti za ustrezne ali dejansko učinkovite za uresničevanje zastavljenega cilja.
- (22) Da bi izpolnili zahtevo glede sorazmernosti, bi moral biti ukrep primeren za zagotovitev uresnitve zastavljenega cilja. Ukrep bi se za primernega za zagotovitev uresnitve zastavljenega cilja smel šteti le, če resnično zagotavlja dosledno in sistematično uresničevanje tega cilja, na primer kadar se podobna tveganja, povezana z nekaterimi dejavnostmi, primerljivo obravnavajo in kadar se izjeme v zvezi z zadevnimi omejitvami uporabljajo v skladu z navedenim ciljem. Poleg tega bi moral nacionalni ukrep dejansko prispevati k uresnitvi zastavljenega cilja, zato se ne bi smel šteti za primernega, kadar ne vpliva na razlog za utemeljitev.
- (23) Države članice bi morale ustrezno upoštevati skupni učinek ukrepa na prosti pretok oseb in storitev v Uniji, na izbiro potrošnikov in kakovost ponujenih storitev. Države članice bi morale na tej podlagi ugotoviti zlasti, ali je obseg omejitve za dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev sorazmeren s pomembnostjo zastavljenih ciljev in pričakovanih koristi.
- (24) Države članice bi morale izvesti primerjavo med zadevnim nacionalnim ukrepom in nadomestno možnostjo ter manj omejevalnimi načini, ki bi omogočili uresnitev istega cilja, vendar z manj omejitvami. Kadar so ukrepi utemeljeni samo z varstvom potrošnikov ter kadar so opredeljena tveganja omejena na razmerje med strokovnjakom in potrošnikom in zato ne vplivajo negativno na tretje osebe, bi morale države članice oceniti, ali bi se njihov cilj lahko uresničil na manj omejevalen način, kot je to rezervacija dejavnosti za strokovnjake. Na primer,

kadar potrošniki lahko razumno izbirajo, ali bodo oziroma ne bodo uporabljali storitve kvalificiranih strokovnjakov, bi bilo treba uporabiti manj omejevalne načine, kot je to zaščita poklicnega naziva ali vpis v poklicni register. O regulaciji z rezerviranimi dejavnostmi in zaščitenim strokovnim nazivom bi bilo treba razmisliti, kadar je cilj ukrepov preprečiti resno škodo za cilje javnega interesa, kot je javno zdravje.

- (25) Kadar je to ustrezno glede na naravo in vsebino ukrepa, ki se analizira, bi morale države članice upoštevati tudi naslednje elemente: povezavo med obsegom poklicnih dejavnosti, ki jih zajema poklic in zahtevano poklicno kvalifikacijo; zahtevnost nalog, zlasti kar zadeva raven, naravo in trajanje zahtevanega usposabljanja ali izkušenj; obstoj različnih načinov za pridobitev zadevne poklicne kvalifikacije; ali lahko dejavnosti, ki so rezervirane za nekatere strokovnjake, opravljajo tudi drugi strokovnjaki; ter stopnjo avtonomnosti pri opravljanju reguliranega poklica, zlasti kadar se dejavnosti, povezane z reguliranim poklicem, izvajajo pod nadzorom in odgovornostjo ustrezno kvalificiranega strokovnjaka.
- (26) Ta direktiva upošteva znanstveni in tehnološki napredek ter prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga, tudi v digitalnem okolju. Zaradi hitrih tehnoloških sprememb in znanstvenega razvoja bi lahko bile posodobitve zahtev glede začetka opravljanja zelo pomembne za številne poklice, zlasti za strokovne storitve, ki se zagotavljajo z elektronskimi sredstvi. Kadar država članica regulira poklic, bi bilo treba upoštevati, da bi lahko znanstveni in tehnološki razvoj zelo ogroža cilje javnega interesa, je na državah članicah, da po potrebi spodbujajo strokovnjake, da ostanejo v koraku s tem razvojem.
- (27) Države članice bi morale izvesti celovito presojo okoliščin, v katerih se ukrep sprejme in izvaja, ter preučiti zlasti učinek novih ali spremenjenih zakonov ali drugih predpisov v povezavi z drugimi zahtevami, ki omejujejo dostop do ali opravljanje poklica. Pogoj za začetek opravljanja in opravljanje nekaterih dejavnosti je lahko pogojen s številnimi zahtevami, kot so pravila glede organizacije poklica, obveznega članstva v poklicni organizaciji ali strokovnem združenju, poklicne etike, nadzora in odgovornosti. Zato bi morale države članice pri ocenjevanju učinkov novih ali spremenjenih zakonov ali drugih predpisov upoštevati obstoječe zahteve, tudi stalni poklicni razvoj, obvezno članstvo v poklicni organizaciji ali strokovnem združenju, sisteme registracij ali dovoljenj, kvantitativne omejitve, posebne zahteve glede pravne oblike in lastniškega deleža, ozemeljske omejitve, večdisciplinarne omejitve in pravila glede nezdržljivosti, zahteve glede zavarovalnega kritja, glede znanja jezika v obsegu, potrebnem za opravljanje poklica, glede določenih najnižjih in/ali najvišjih tarif ter zahteve glede oglaševanja.
- (28) Uvedba dodatnih zahtev je lahko primerna za doseganje ciljev v splošnem interesu. Zgolj dejstvo, da bi bilo treba oceniti njihov posamezni ali skupni učinek, še ne pomeni, da so te zahteve nesorazmerne *prima facie*. Tako je na primer lahko obveznost stalnega poklicnega izpopolnjevanja primerna za zagotovitev, da so delavci na tekočem z razvojem na svojih področjih, dokler ne določa diskriminatornih in nesorazmernih pogojev v škodo novim udeležencem na trgu. Prav tako bi lahko bilo primerno obvezno članstvo v poklicni organizaciji ali strokovnem združenju, kadar država tem poklicnim organizacijam ali strokovnim združenjem zaupa zaščito pomembnih ciljev javnega interesa, na primer pri nadzoru zakonitega opravljanja poklica ali organizaciji ali nadzoru stalnega poklicnega usposabljanja. Kadar neodvisnosti poklica ni mogoče ustrezno zagotoviti z drugimi sredstvi, bi lahko države članice preučile uporabo zaščitnih ukrepov, na primer omejevanje poslovnega deleža oseb, ki niso v tem poklicu, ali z določbo, da mora biti večina glasovalnih pravic v lasti oseb, ki opravljajo ta poklic, če ti zaščitni ukrepi ne presegajo tistega, kar je potrebno za zaščito javnega interesa. Države članice bi lahko preučile možnost uvedbe določenih najnižjih in/ali najvišjih tarifnih zahtev, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki storitev, zlasti za storitve, pri katerih je to potrebno zaradi učinkovite uporabe načela povračila stroškov, če je taka omejitev sorazmerna in če so po potrebi določena odstopanja od najnižje in/ali najvišje tarife. Kadar uvedba dodatnih zahtev podvaja zahteve, ki jih je že uvedla država članica v okviru drugih pravil ali postopkov, teh zahtev ni mogoče šteti kot sorazmerne za uresničitev zastavljenega cilja.
- (29) Na podlagi naslova II Direktive 2005/36/ES države članice ne morejo za ponudnike storitev, ustanovljenih v drugi državi članici, ki zagotavljajo opravljanje storitev začasno in občasno, uvesti omejitev ali zahtev, prepovedanih v navedeni direktivi, kot so odobritev, registracija ali članstvo v poklicni organizaciji ali strokovnem združenju oziroma navzočnost zastopnikov na ozemlju države članice gostiteljice za namene začetka opravljanja ali opravljanje reguliranih poklicev. Države članice lahko po potrebi zahtevajo, da ponudniki storitev, ki želijo opravljati storitve začasno, predložijo informacije s pisno izjavo, ki jo je treba vložiti pred prvim opravljanjem storitev in jo vsako leto obnoviti. Zato, da se olajša izvajanje strokovnih storitev, je treba ponovno poudariti, ob upoštevanju

začasne ali občasne narave storitev, da bi morale biti zahteve, kot so avtomatska začasna registracija ali formalno članstvo v poklicni organizaciji ali strokovnem združenju, predhodne izjave in zahteve glede dokumentov ter plačilo pristojbine ali stroškov, sorazmerne. Te zahteve ne bi smele nesorazmerno obremeniti ponudnikov storitev ali ovirati oziroma zmanjševati privlačnosti uresničevanja svobode opravljanja storitev. Države članice bi morale zlasti oceniti, ali sta zahteva po zagotavljanju nekaterih informacij in dokumentov v skladu z Direktivo 2005/36/ES in možnost, da se z upravnim sodelovanjem med državami članicami prek informacijskega sistema za notranji trg pridobijo dodatne podrobnosti, sorazmerni in zadostujeta, da se prepreči resno tveganje, da bodo ponudniki storitev zaobšli veljavna pravila. Vendar se ta direktiva ne bi smela uporabljati za ukrepe, katerih namen je zagotoviti spoštovanje veljavnih pogojev za zaposlovanje.

- (30) V skladu z ustaljeno prakso Sodišča sta zdravje in življenje ljudi na prvem mestu med interesi, ki jih štiti PDEU. Zato bi morale države članice ustrezno upoštevati cilj zagotavljanja visoke ravni varovanja zdravja ljudi pri presoji zahtev za zdravstvene poklice, kot so rezervirane dejavnosti, zaščiten poklicni naziv, stalen strokovni razvoj ali pravila v zvezi z organizacijo poklica, poklicno etiko in nadzorom, ob spoštovanju minimalnih pogojev usposobljenosti, določenih v Direktivi 2005/36/ES. Države članice bi morale zlasti zagotoviti, da je regulacija zdravstvenih poklicev, ki ima posledice za javno zdravje in varnost bolnikov, sorazmerna in prispeva k zagotavljanju dostopa do zdravstvenega varstva, ki se v Listini priznava kot temeljna pravica, in zlasti dostopa do varnega, kakovostnega in učinkovitega zdravstvenega varstva državljanov na njihovem ozemlju. Pri oblikovanju politik za zdravstvene storitve bi bilo treba upoštevati, da je treba zagotoviti dostopnost, visoko kakovost storitve ter ustrezno in varno dobavo zdravil v skladu s potrebami javnega zdravja na ozemlju zadevne države članice ter potrebo po zagotovitvi strokovne neodvisnosti zdravstvenih delavcev. Glede utemeljenosti regulacije zdravstvenih poklicev bi morale države članice upoštevati cilj zagotavljanja visoke ravni varovanja zdravja ljudi, vključno z dostopnostjo in visoko kakovostjo zdravstvenega varstva za državljane, ter ustrezno in varno oskrbo z zdravili, ob upoštevanju diskrecijske pravice iz člena 1 te direktive.
- (31) Za pravilno delovanje notranjega trga je bistveno zagotoviti, da države članice državljanom, reprezentativnim združenjem in drugim zadevnim deležnikom, vključno s socialnimi partnerji, preden uvedejo nove ali spremenijo obstoječe zahteve, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, zagotovijo informacije. Države članice bi morale vključiti vse zadevne strani in jim omogočiti, da izrazijo svoje poglede. Kadar je pomembno in ustrezno, bi morale države članice izvesti javna posvetovanja v skladu s svojimi nacionalnimi postopki.
- (32) Države članice bi morale tudi v celoti upoštevati pravice državljanov do dostopa do sodnega varstva, kot so zagotovljene v členu 47 Listine in členu 19(1) Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Iz tega izhaja, da bi morala nacionalna sodišča v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu, in z ustavnimi načeli imeti možnost preučiti sorazmernost zahtev, ki spadajo v področje uporabe te direktive, da se zagotovi, da ima vsaka fizična ali pravna oseba pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper omejitve svobode izbire poklica, svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev.
- (33) Za namen izmenjave informacij o najboljših praksah bi morale države članice sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi bi spodbujale deljenje ustreznih in redno posodobljenih informacij o regulaciji poklicev z drugimi državami članicami ter učinkih takšne regulacije. Komisija bi morala olajšati to izmenjavo.
- (34) Zaradi večje preglednosti in spodbujanja ocene sorazmernosti na podlagi primerljivih meril bi morale biti informacije, ki jih predložijo države članice, brez poseganja v člen 346 PDEU, lahko dostopne v zbirki podatkov o reguliranih poklicih, da lahko druge države članice in zainteresirane strani predložijo pripombe Komisiji in zadevni državi članici. Komisija bi morala ustrezno upoštevati te pripombe v zbirnem poročilu, ki ga pripravi v skladu z Direktivo 2005/36/ES.
- (35) Ker ciljev te direktive, in sicer zagotavljanje pravilnega delovanja notranjega trga in izogibanje nesorazmernim omejitvam dostopa do ali opravljanja reguliranih poklicev, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o skupnem okviru za izvedbo ocen sorazmernosti pred uvedbo novih ali spremembo obstoječih zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, da se zagotovi pravilno delovanje notranjega trga, in hkrati zajamči visoka raven varstva potrošnikov. V primerih, ko ni harmonizacije, ta direktiva ne vpliva na pristojnost držav članic in njihovo diskrecijsko pravico pri odločanju, ali in kako bodo regulirale poklic ob upoštevanju načel nediskriminacije in sorazmernosti.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za zakone ali druge predpise držav članic, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranega poklica ali enega od načinov opravljanja takega poklica, vključno z uporabo poklicnih nazivov in poklicnih dejavnosti, ki se lahko opravljajo v okviru takega naziva, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2005/36/ES.

2. Kadar se posebne zahteve v zvezi z regulacijo zadevnega poklica določijo v ločenem aktu Unije, ki državam članicam ne prepušča izbire glede točno določenega načina prenosa v nacionalno pravo, se ustrezne določbe te direktive ne uporabljajo.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo opredelitve pojmov iz Direktive 2005/36/ES.

Poleg tega se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „zaščiteni poklicni naziv“ pomeni obliko regulacije poklica, pri kateri je uporaba naziva pri poklicni dejavnosti ali skupini poklicnih dejavnosti neposredno ali posredno z zakonom ali drugim predpisom pogojena s posedovanjem posebnih poklicnih kvalifikacij in pri kateri se zaradi neprimerne uporabe tega naziva uvedejo sankcije;
- (b) „rezervirane dejavnosti“ pomeni obliko regulacije poklica, pri kateri je dostop do poklicne dejavnosti ali skupine poklicnih dejavnosti neposredno ali posredno z zakoni ali drugimi predpisi rezerviran za osebe, ki opravljajo regulirani poklic in imajo posebne poklicne kvalifikacije, vključno kadar se dejavnost opravlja tudi v okviru drugih reguliranih poklicev.

Člen 4

Predhodna ocena novih ukrepov in spremljanje

1. Države članice pred uvedbo novih ali spremembo obstoječih zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, ocenijo njihovo sorazmernost v skladu s pravili iz te direktive.
2. Obseg ocene iz odstavka 1 je sorazmeren z naravo, vsebino in učinkom zakona ali drugega predpisa.
3. Vsakemu zakonu ali drugemu predpisu iz odstavka 1 se priloži zadostno podrobna razlaga, ki omogoča, da se oceni skladnost z načelom sorazmernosti.
4. Razlogi za domnevo, da je zakon ali drug predpis iz odstavka 1 utemeljen in sorazmeren, se podprejo s kvalitativnimi in, kadar je to mogoče in ustrezno, kvantitativnimi elementi.
5. Države članice zagotovijo, da se ocena iz odstavka 1 izvede objektivno in neodvisno.
6. Države članice po sprejetju novih ali spremenjenih zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, spremljajo njihovo skladnost z načelom sorazmernosti, pri čemer ustrezno upoštevajo razvoj, ki je nastal po sprejetju zadevnih zakonov ali drugih predpisov.

Člen 5

Nediskriminacija

Države članice pri uvedbi novih ali spremembi obstoječih zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, zagotovijo, da ti zakoni ali drugi predpisi niso niti neposredno niti posredno diskriminatorni na podlagi državljanstva ali prebivališča.

Člen 6

Utemeljitev na podlagi ciljev javnega interesa

1. Države članice zagotovijo, da so zakoni ali drugi predpisi, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, ki jih nameravajo uvesti, in spremembe obstoječih zakonov ali drugih predpisov, ki jih nameravajo uvesti, utemeljene s cilji javnega interesa.
2. Države članice upoštevajo zlasti, ali so zakoni ali drugi predpisi iz odstavka 1 objektivno utemeljeni na podlagi javnega reda, javne varnosti, javnega zdravja ali pomembnih razlogov v javnem interesu, kot so ohranjanje finančnega ravnovesja sistemov socialne varnosti, varstvo potrošnikov, varstvo prejemnikov storitev in varstvo delavcev, zaščita poštenega sodnega sistema, zagotavljanje poštenih poslovnih transakcij, boj proti goljufijam, preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom ter zagotavljanje učinkovitosti fiskalnega nadzora, prometna varnost, varstvo okolja in mestnega okolja, zdravje živali, intelektualna lastnina; varstvo in ohranjanje nacionalne zgodovinske in umetnostne dediščine; uresničevanje ciljev socialne politike; in uresničevanje ciljev kulturne politike.
3. Izključno gospodarski razlogi ali izključno upravni razlogi ne predstavljajo pomembnih razlogov v javnem interesu, ki bi utemeljevali omejitev dostopa do ali opravljanja reguliranih poklicev.

Člen 7

Sorazmernost

1. Države članice zagotovijo, da so zakoni ali drugi predpisi, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, ki jih uvedejo, ter spremembe obstoječih zakonov ali drugih predpisov primerne za zagotovitev uresničitve zastavljenega cilja ter ne presegajo tistega, kar je potrebno za uresničitev navedenega cilja.
2. V ta namen države članice pred sprejetjem zakonov ali drugih predpisov iz odstavka 1 upoštevajo:
 - (a) naravo tveganj, povezanih z zastavljenimi cilji javnega interesa, zlasti tveganj za prejemnike storitev, vključno s potrošniki, za strokovnjake ali za tretje osebe;
 - (b) ali obstoječa posebna ali splošna pravila, kot so tista, vsebovana v pravu o varnosti proizvodov ali varstvu potrošnikov, ne zadoščajo za doseg zastavljenega cilja;
 - (c) ustreznost zakona ali drugega predpisa, kar zadeva njegovo primernost za doseganje zastavljenega cilja, in ali resnično zagotavlja dosledno in sistematično uresničevanje tega cilja ter torej ugotovljena tveganja odpravlja podobno kot pri primerljivih dejavnostih;
 - (d) učinek na prosti pretok oseb in storitev v Uniji, na izbiro potrošnikov in na kakovost ponujenih storitev;
 - (e) možnost, da za uresničitev cilja v javnem interesu uporabijo manj omejevalna sredstva; za namene te točke, kadar so zakoni ali drugi predpisi utemeljeni le z varstvom potrošnikov in kadar so ugotovljena tveganja omejena na odnos med strokovnjakom in potrošnikom, zaradi česar nimajo negativnega vpliva na tretje osebe, države članice ocenijo zlasti, ali je mogoče cilj doseči s sredstvi, ki so manj omejevalna kot rezervacije dejavnosti;
 - (f) učinek novih ali spremenjenih zakonov ali drugih predpisov, kadar se uporabljajo skupaj z drugimi zakoni ali drugimi predpisi, ki omejujejo dostop do ali opravljanje poklica, zlasti pa, kako novi ali spremenjeni zakoni ali drugi predpisi skupaj z drugimi zahtevami prispevajo k uresnitvi istega cilja javnega interesa oziroma ali so potrebni za uresničitev tega cilja.

Države članice upoštevajo tudi naslednje elemente, kadar so pomembni za naravo in vsebino zakona ali drugega predpisa, ki se uvaja ali spreminja:

- (a) povezavo med obsegom dejavnosti, ki jih zajema poklic ali so zanj rezervirane, in zahtevano poklicno kvalifikacijo;

- (b) povezavo med zahtevnostjo zadevnih nalog in potrebo po tem, da imajo tisti, ki jih izvajajo, zahtevane posebne poklicne kvalifikacije, zlasti kar zadeva raven, naravo in trajanje zahtevanega usposabljanja ali izkušenj;
- (c) možnost pridobitve poklicne kvalifikacije na drugačne načine;
- (d) ali in zakaj se dejavnosti, rezervirane za nekatere poklice, lahko opravljajo ali ne smejo opravljati v okviru drugih poklicev;
- (e) stopnjo avtonomnosti pri opravljanju reguliranega poklica ter učinek organizacijskih in nadzornih ureditev na doseganje zastavljenega cilja, zlasti kadar se dejavnosti, povezane z reguliranim poklicem, izvajajo pod nadzorom in odgovornostjo ustrezno kvalificiranega strokovnjaka;
- (f) znanstveni in tehnološki razvoj, ki lahko učinkovito zmanjša ali poveča nesorazmerje informacij med strokovnjaki in potrošniki.

3. Za namene točke (f) prvega pododstavka odstavka 2 države članice ocenijo učinek novega ali spremenjenega zakona ali drugega predpisa, kadar se uporablja skupaj z eno ali več zahtevami, pri čemer upoštevajo, da so ti učinki lahko pozitivni ali negativni, zlasti pa:

- (a) rezervirane dejavnosti, zaščiten poklicni naziv ali katero koli drugo obliko regulacije v smislu točke (a) člena 3(1) Direktive 2005/36/ES;
- (b) obveznost stalnega strokovnega izpopolnjevanja;
- (c) pravila v zvezi z organizacijo poklica, poklicno etiko in nadzorom;
- (d) obvezno članstvo v poklicni organizaciji ali strokovnem združenju ali sisteme registracij ali dovoljenj, zlasti kadar navedene zahteve pomenijo, da je treba imeti posebno poklicno kvalifikacijo;
- (e) kvantitativne omejitve, zlasti zahteve, ki omejujejo število dovoljenj za opravljanje dejavnosti ali določajo najnižje ali najvišje število zaposlenih, vodstvenih delavcev ali zastopnikov, ki imajo posebne poklicne kvalifikacije;
- (f) posebne zahteve glede pravne oblike ali zahteve, ki se nanašajo na lastniški delež ali vodenje podjetja, če so navedene zahteve neposredno povezane z opravljanjem reguliranega poklica;
- (g) ozemeljske omejitve, vključno kadar se zadevni poklic na delih ozemlja države članice regulira na drugačen način kot na drugih delih;
- (h) zahteve, ki omejujejo skupno opravljanje poklica ali partnerstvo, in pravila glede nezdržljivosti;
- (i) zahteve, ki se nanašajo na zavarovalno kritje ali druge načine osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo;
- (j) zahteve glede znanja jezika v obsegu, potrebnem za opravljanje poklica;
- (k) zahteve glede določene najnižje in/ali najvišje tarife;
- (l) zahteve glede oglaševanja.

4. Preden uvedejo nove ali spremenijo obstoječe zakone ali druge predpise, države članice zagotovijo tudi, da so posebne zahteve v zvezi z začasnim ali občasnim opravljanjem storitev iz naslova II Direktive 2005/36/ES skladne z načelom sorazmernosti, vključno s:

- (a) samodejno začasno registracijo ali formalnim članstvom v strokovni organizaciji ali organu iz točke (a) prvega odstavka člena 6 Direktive 2005/36/ES;
- (b) vnaprejšnjo izjavo, ki se jo na podlagi člena 7(1) Direktive 2005/36/ES poda vnaprej, dokumenti, zahtevanimi na podlagi odstavka 2 navedenega člena, ali katerimi koli drugim i enakovrednimi zahtevami;
- (c) plačilom pristojbine ali katere koli druge takse za upravne postopke, povezane z dostopom do ali opravljanjem reguliranih poklicev, ki ga prevzame ponudnik storitev.

Ta odstavek se ne uporablja za ukrepe, katerih namen je zagotoviti spoštovanje veljavnih pogojev za zaposlovanje, ki jih države članice uporabljajo v skladu s pravom Unije.

5. Kadar se zakoni in drugi predpisi iz tega člena nanašajo na regulacijo zdravstvenih poklicev in imajo vpliv na varnost pacientov, države članice upoštevajo cilj zagotavljanja visoke ravni varovanja zdravja ljudi.

Člen 8

Obveščanje in vključenost deležnikov

1. Države članice pred uvedbo novih ali spremembo obstoječih zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do ali opravljanje reguliranih poklicev, o tem na ustrezen način obvestijo državljane, prejemnike storitev in druge zadevne deležnike, vključno s tistimi, ki ne opravljajo zadevnega poklica.

2. Države članice ustrezno vključijo vse zadevne strani in jim omogočijo, da izrazijo svoje poglede. Kadar je relevantno in ustrezno, države članice opravijo javna posvetovanja v skladu s svojimi nacionalnimi postopki.

Člen 9

Učinkovito pravno sredstvo

Države članice zagotovijo, da je na voljo učinkovito pravno sredstvo v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta direktiva, v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu.

Člen 10

Izmenjava informacij med državami članicami

1. Države članice za namene učinkovite uporabe te direktive sprejmejo potrebne ukrepe, da spodbujajo izmenjavo informacij med državami članicami o zadevah, zajetih v tej direktivi, pa tudi o tem, kako regulirajo poklic, ali o učinkih te regulacije. Komisija olajša to izmenjavo informacij.

2. Države članice Komisijo obvestijo o javnih organih, ki so pristojni za posredovanje in prejetje informacij za namene uporabe odstavka 1.

Člen 11

Preglednost

1. Razloge za domnevo, da so zakoni ali drugi predpisi, ki se ocenijo v skladu s to direktivo, utemeljeni in sorazmerni in katere se skupaj z zakoni in predpisi posredujejo Komisiji na podlagi člena 59(5) Direktive 2005/36/ES, države članice evidentirajo v zbirki podatkov o reguliranih poklicih iz člena 59(1) Direktive 2005/36/ES, njihovo javno dostopnost pa zagotovi Komisija.

2. Države članice in druge zainteresirane strani lahko Komisiji ali državi članici, ki je sporočila zakone ali druge predpise in razloge, zakaj meni, da so utemeljeni in sorazmerni, predložijo pripombe. Komisija te pripombe ustrezno upošteva v zbirnem poročilu, ki ga pripravi v skladu s členom 59(8) Direktive 2005/36/ES.

Člen 12

Pregled

1. Komisija do 18. januarja 2024 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju in uspešnosti te direktive, v katerega med drugimi vidiki vključi njeno področje uporabe in učinkovitost.

2. Kadar je ustrezno, se poročilu iz odstavka 1 priložijo ustrezni predlogi.

Člen 13

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 30. julija 2020. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 28. junija 2018

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednica

L. PAVLOVA

POPRAVKI

Popravek Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije

(Uradni list Evropske unije L 269 z dne 10. oktobra 2013)

Stran 24, člen 37, odstavek 1:

besedilo:

„(a) uporabo odločbe ZTI ali ZIPB po tem, ko preneha veljati ali je razveljavljena v skladu s tretjim pododstavkom člena 34(9);“

se glasi:

„(a) uporabo odločbe ZTI ali ZIPB po tem, ko preneha veljati ali je razveljavljena v skladu s členom 34(9);“.

Stran 43, člen 103, odstavek 3:

besedilo:

„(b) carinski organi dolžnika v skladu s členom 22(4) obvestijo o razlogih, [...]“

se glasi:

„(b) carinski organi dolžnika v skladu s členom 22(6) obvestijo o razlogih, [...]“.

Stran 48, člen 117, odstavek 1:

besedilo:

„1. Znesek uvozne ali izvozne dajatve se vrne ali odpusti, kolikor znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, presega plačljivi znesek ali dolžnik o carinskem dolgu ni bil obveščen v skladu s točko (c) ali (d) člena 102(1).“

se glasi:

„1. Znesek uvozne ali izvozne dajatve se vrne ali odpusti, kolikor znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, presega plačljivi znesek ali je bil dolžnik o carinskem dolgu obveščen v nasprotju s točko (c) ali (d) drugega pododstavka člena 102(1).“

Stran 52, člen 128:

besedilo:

„[...] na osnovi vstopne skupne deklaracije iz člena 127(1) ali navedb iz člena 127(5) in sprejme potrebne ukrepe na podlagi rezultatov te analize tveganja.“

se glasi:

„[...] na osnovi vstopne skupne deklaracije iz člena 127(1) ali navedb iz člena 127(8) in sprejme potrebne ukrepe na podlagi rezultatov te analize tveganja.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL